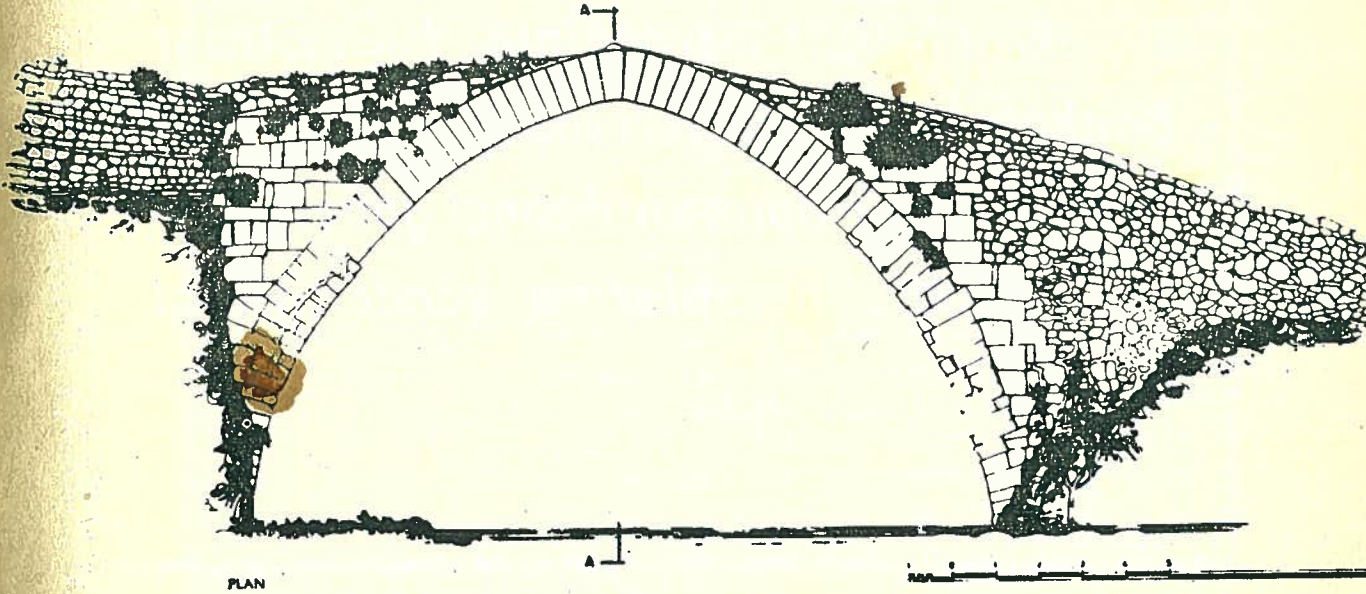

dağın

FİKİR VE SANAT DERGİSİ

- ★ Dr. Vâkıf ÖZKUL ★ Emre MADRAN ★ Osman BAYKUT
★ Alpay ÖZDURAL ★ Şeref ERDEM ★ B. TOKAT
★ Cevat ONAY ★ İlkey KASATURA ★ Mustafa NİKSARLI
★ İsmail BEYDEMİR ★ Mehmet Ali BİLİR ★ Oktay GENÇOSMANOĞLU
★ Nuri ONAT ★ Dr. Hamit SOYLU
★ Fikri YÜCEL ★ A. Nihat DÜNDAR
★ Hasan HÜSEYİN ★ Rifat VARDAR

1/68

ΚΥΡΙΟΘΕΟC ΦΥΛ[ΑΞ]ΕΙΤΗΝ ΕΙCΟΔ[Ο]ΝCΟΥ ΚΕΤΗΝΕ[Ι]CΛΟC ΝCΟΥ ΑΤΤΟΤΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙ ΕΩC ΤΟΥ ΑΙΩ[Ν]ΟC ΕΙCΑΙΩΝ[Α]

THE LORD GOD PROTECT THY COMING IN AND THY GOING OUT FROM THIS TIME FORTH FOR THIS EVER MORE

Inscription on the East Facade of the Arch Ring

«Allah, bundan sonra buraya girip, buradan çıkanları her zaman için koruyacaktır.»

Sayın Okurlarımız

Geçen yılki sayılarımızda belirtildiği üzere derginiz bu yıldan itibaren iki forma olarak çıkacaktır. Bu sebep ile sayısı iki lira olarak düzenlenmiştir.

Yıllık abone tutarı olan 24 lirayı bir veya iki seferde ödemeniz mümkündür.

Ağın Kültür Derneğinin, T. C. Ziraat Bankası kızılay Şubesi (630/59) veya Türkiye Vakıflar Bankası Cebeci Şubesi (20-19-6) nolu hesaplarına göndermenizi dileriz.

AĞIN

FİKİR VE SANAT DERGİSİ

S a h i b i :

Ağın Kültür Derneği adına
Dr. Vâkıf ÖZKUL

★

Bu sayıda yazı işleri müdürü
Mehmet Salim ÖZER

★

İdare yeri ve haberleşme adresi:
İç Cebeci Özsoy sokağı No: 3/4
ANKARA

★

Gönderilen yazılar
«Yazı Kurulu»nun
incelemesinden geçer.

★

Gönderilen yazılar, yayımlansın
veya yayınlanmasın, geri veril-
miyeceği gibi telif ücreti de
ödenmez.

★

Dergimiz ayda bir çıkar.

★

Dezgi ve Baskı Yargıçoğlu
Matbaası — ANKARA

YIL : 2

SAYI : 13

OCAK — 1968

FİATİ 200 Kır.

YILLIĞI : 24 TL.

İKİ YAŞINA GİRERKEN

Geçen yılbaşında yayın hayatına giren derginiz, bu yıl iki yaşına ayak bastı. Bütün okuyucularımızın izlediği gibi dergi güç dönemlerini güvenli adımlarla aşarak yörüngesine oturma yolundadır. Her sayıda iyiye ve olguna doğru atılan adımı görmek mümkündür. Ne varki bu yöneliş nitelik ve nicelik olarak aynı tempoda değildir. Okuduğunuz gibi, sayın yazarlarımız gönderdikleri yazılarda çoğunluk duygusal yönlerini ön plâna almakta ve konuyu bu açıdan işleme çabasındadırlar. Bir kısım yazıların ise bölgesel ve kişisel yönleri ağır basıyor. İktisadi ve toplumsal eleştiriye kayan yazılar taraf toplamamakta ya da tenkide uğramaktadır. Bu fikrimizle dergi, bu konulardan uzak kalsın demek istemiyoruz. Bir ilçenin dergisi elbette oranın duygularını ve yaşantılarını yansıtacak, özlemini giderecek. Zaman zaman sıladaki okuyucuyu ağlatacak ta. Ancak tümüyle derginin havasını alan diğer yazar okuyucularımız bu tür yazılarını sakınmaktadırlar.

Birçok bölgesel gazete ve dergiler vardır. Bunlar bölgeye özge kaldıkça gücünü hatta yaşamını yitirmiştir.

Yüzyıllar boyu, okuyup öğrendiğimiz, birçoklarımızın çağımızda hayat dramlarını izlediğimiz nice ozanlarımız, şairlerimiz ve yazarlarımız vardır. Bir zaman parçası içinde bizi duygulandırır, romantik bir an yaşatır. Bu duygularımız onların ve anlatmaya çalıştıkları ortamın sefil hayat hikâyelerini görmemize engel olur. Bugün toplumun dertlerine ve yaralarına ışık tutan yazıların ve yazarların sorunlara ve olaylara ekonomik, politik, psikolojik; daha geniş anlamıyla bilimsel açıdan baktıkları için güç kazandığını görüyoruz. Romantizm çağı geçmiş, realite çağı başlamıştır.

(Devamı sayfa 30 da)

Karamağara Köprüsü (x)

Mimar Alpay Özđural
Mimar Emre Madran

Karamağara Köprüsü, Elâzığ vilayeti Ağın ilçesine 10 km. mesafede, dar ve kayalık bir vadi içinde akan Arapgir çayı (veya Bulanık dere) üzerine kurulmuştur. Köprü kesme taşlardan yapılmış bir sivri kemer ve bunun üzerindeki morloz taş dolgudan teşekkül etmektedir. Su seviyesindeki ayak açıklığı 14.50 m., ve gene su seviyesinden kilit taşı üstüne kadar yüksekliği 9.50 m. dir: Köprünün güney ayağı temele, kuzey ayağı ise ana kayaya oturmaktadır.

Köprü kemeri düz bir yüzeye sahip olup, tek parçalıdır. Doğu cephesinin sağ tarafında önemli miktarda kesme taş görebiliriz. Köprünün üst yüzeyi yakın zamanlarda civar köylüler tarafından beton ile kaplanmış olup, herhangi bir orijinal korkuluk indikasyonu görülmemiştir.

Köprünün en ilgi çekici yanı, kemerin doğu cephesinde görülen eski Yunanca kitabedir. 76 harften müteşekkil olan yazı İncilden alınmış olup şu mealindedir :

«Allah, bundan sonra buraya girip, buradan çıkanları her zaman için koruyacaktır.»

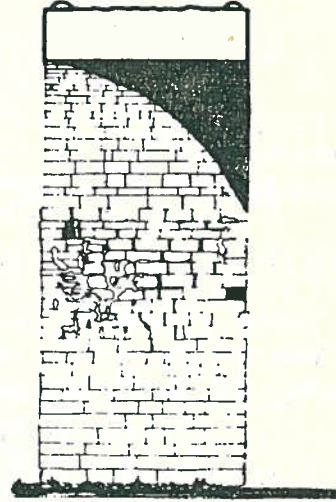
Köprünün tarihi değeri :

Köprü hakkında bugüne kadar yaptığımız araştırmalarda köprüden bahseden herhangi bir yazılı kaynağa rastlayamadık. Fakat çalışmalarımız sonucunda vardığımız bazı neticeleri burada açıklamakta fayda görmekteyiz.

Köprünün üzerindeki kitabenin İncil'den bir parça olması, onun Roma devrinde sonra (M.S. 5. yüzyıl), yani Bizans veya Ermeni köprüsü olabileceğini gösterir. Kemerin sivri profili, onun bir Erme-

ni Köprüsü olması ihtimaline uygun düşmektedir. Bu tip sivri kemerleri Ani ve Kars'taki Ermeni yapılarında görmekteyiz. Ermeniler Grek alfabesini de kullanmışlardır.

Fakat Creswell (xx), Bizanslıların kullandığı ilk sivri kemerin Qasr İbn Wardân'da (Suriye) M.S. 564 de görüldüğünü kaydeder. Böylece Ermenilerin Grek alfabesi ile yazı yazıp, sivri kemer

SECTION AA

Köprünün ayağının içten görüntüsü

kullanarak bu köprüyü inşa etmelerinin M.S. 564 den evvel mümkün olmadığı meydana çıkar. Halbuki M.S. 451 de toplanan Chalcedon Konsilinde Ermeniler ayrılıp yeni bir kilise kurmuşlar ve yeni bir alfabe kabul etmişlerdir. Şu halde köprümüz bir Ermeni eseri değil bir Bizans eseridir.

Bazı kaynaklar Bizans'ta sivri kemer kullanılmadığına işaret etmektedirler. Fakat Creswell ilk sivri kemer yapanların Bizanslılar olduğuna işaret eder. Mersin

ile Silifke arasında bulunan ve «Eskau-
sas» denilen akedükteki sivri kemer form
ları Creswell'in bu düşüncesini doğrular
mahiyettedir. Sivri kemer Bizans'ta nadir
bir eleman ise de Köprümüzün de nadir
bir eser olduğunu düşünmeliyiz.

Köprü üzerindeki yazının harf şekil-
leri ve genel ifade karakteri, 5. ve 6. yüz-
yılların klâsik çalışmasını hatırlatmakta-
dır.

İki merkezli olan köprü kemerinin
merkezleri arasındaki mesafenin, esas a-
yak açıklığına oranı 1/8 dir. Bu oran da
Creswell'in bu oranların gelişimi hakkın-
daki tablosunda M.S. 725 tarihlerinde gö-
rölmektedir. (xxx)

Bu, pek detaya inemeyen çalışmalar
sonucu, Köprü'nün Haztek Kalesi ile Kor-
pinik Kalesini birleştiren bir eleman ol-
duğunu bir hipotez olarak ileriye sürebil-
iriz. Korpınik (eski adı: Dascusa) ve
Haztek birer Roma Garnizonu idiler. Bu
kalelerin daha sonraki yüzyıllarda Bizans-
lılar tarafından da kullanıldıkları mukak-
kaktır.

Sonuç olarak, Karamağara Köprüsü
tarihî kıymeti büyük bir köprüdür, ve
Bulanıkdere'nin üzerinde Keban Baraj
gölü tarafından yutulacağı günü bekle-
mektedir. (xxxx)

(x) Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Mimarlık Fakültesi Restorasyon Bölümü
öğrenci ve öğretim üyeleri tarafından
18-29 Ekim 1966 tarihlerinde Elâzığ çev-
resindeki eski eserlerin bir incelemesi ya-
pılmış ve bu çalışmalar «Doomed by the
dam» adlı kitapta negredilmiştir. 20 den
fazla eski eserin, çizim, yazı ve fotoğraf-
larla tesbit edilip tescilinin yapıldığı bu
çalışmada Karamağara Köprüsü de yer
almaktadır.

(xx) Creswell, K. A. C. Eraly Mus-
lim Architecture England, 1958.

(xxx) Aynı kitap : Sayfa : 103

(xxxx) Keban baraj gölü altında ka-
lacak ve 6000 senelik bir maziye sahip

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI VE ÜNİVERSİTELER BÜTÇELERİNİN BÜT- ÇE VE PLÂN KARMA KOMİSYONUN- DA MÜZAKERELERİ SİRASINDA OR- TA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ KEMAL KURDAŞ'IN YAP- TIĞI KONUŞMADAN :

Sayın Başkan, müsaade ederseniz, son
bir hususu -Üniversitemizle ilgili değil,
fakat bir âmme hizmeti olarak girdik-
lütuflarınıza sığınarak arzedeğim. Keban-
da Türkiye büyük bir medeniyet eseri ya-
pıyor. Büyük bir baraj kuruyor. Bu ba-
rajın, başka hiçbir mülâhazaya dayanma-
dan, bir gün evvel bitmesini canı gönül-
den temenni ediyoruz. Fakat bu barajın
altınad bizim kültür ve tarih hazinemiz
açısından önemli bir kayıpla karşılaştığımız
anlaşıyor. Sayın Başkan, baraj su-
ları dolunca, gölün altında en az 20 ye
yakın cami, tarihî köprü, kervansaray
kalacak. Bu arada 52 tane de höyüğün
kalmakta olduğunu anlıyoruz. Bana bü-
tün dünyanın tanınmış arkeologları bu
höyüklerin altında Türkiye'yi insanlığın
göçebelikten yerleşik hayata geçişinde
ilk memleket olarak isbatlayacak eski e-
serlerin bulunması ihtimalini söylüyorlar-
Sular bir kere burayı basarsa, bir daha
(Devamı 28. sayfada)

eski eserlerin, gölün teşekkül edeceği
1970 senesine kadar kurtarılması ve et-
raflı şekilde çalışmalarının yapılmasıyla
ilgili olarak, Orta Doğu Teknik Üniver-
sitesi Rektörü Sayın Kemal Kurdaş'ın baş-
kanlığında bir komite kurulmuş, ve bu
komite yerli ve yabancı kaynaklardan is-
tifade yoluyla Keban bölgesindeki eski e-
serlerin kendi kaderlerine terk edilmemesi
için yoğun çalışmalara başlamıştır.

Sayın Cumhurbaşkanımız bu mevzu ile
alâkalanan diğer yetkililerin müzahir ve
teşvik edici tutumlarını heyecanla karşı-
lamakta ve ilim alemine çok faydalı ola-
cağını düşündüğümüz böyle bir çalışma-
ya bütün müessese ve vatandaşlarımızın
destek olmalarını arzu etmekteyiz.

ÖĞRETMEN ABDULLAH LÜTFÜ EFENDİ

Cevat ONAY

(Geçen sayıdan devam)

Bu sırada mürettepliğe girmiştim. Fakat 18 ay sonra Refia Sultanın vekil harcı uzaktan akrabam bulunan Mehmet Ağa'nın verdiği yol harçlığı ile tekrar köyüme döndüm. ki bir gülistan ile bir de tuhfe'vehbi kitabından başka hiç bir şeye malik değildim. Bu d aFarisi lisanını öğrenmek arzusunun başlangıcı ve alâme-tidir.

Memleketimde bir ay kaldıktan sonra yine tahsil isteğim uyandı. Malen aczimin, evvelce İstanbul'daki borçluluğumu kapamak için babamdan kalan erazi ve emlaktan bir kısmını elden çıkarmak derecesinde bulunduğumu yine unutmuştum. Yakın bulunan keban Kazasına giderek Rüştîye mektebinde okumağa koyuldum. Gülistan ve hesapdan ders alıyordum. Muallim beni vekil bırakarak mezunen Elâzığ'a gitti. Bir iki ay kaldı. Bir hafta tatilinde keban 4 saat bulunan köyüme geldim. Komsularım bana köyde imamlık yapmaktığımı teklif ettiler. Senevî (yıllık) 25 İstanbul kilesi buğday ile hat mettireceğim (Kur'anı tamam okutucuğım) her çocuk için de 50 kuruş para vaad ediyorlardı. Bu o zaman için kâfi bir malşet (geçim medarı) idi. Muallim de avdet etmişti. İşte müstakil bir muallim sıfatıyla ilk olarak kendi köyümde tedrise başlamış oluyorum ki tarih 1290-1874 idi. O devirde bir muallimin öğretme kudreti «çocuğa 4 veya 6 ayda Kur'anı kerimi hatmet-tiriyor» sözü ile ifade edilmekte idi. Maalesef altı ay içinde hatmettirdiğim dokuz çocuktan beklediğim 4,5 liraya karşı bir çeyrek (dörttebir) lira ile bir de kuzu elime geçtiğinden henüz u-yanmış olan heyecanım kırıldı. Köylülerle de aram açıldı. Çocuğu olanlar benden memnun idi iseler de diğerleri, muntazaman ezan oku-yup, namaz kıldırmadığımdan, ve bahusus sa-bah namazına uyanamadığımdan müşteki (şikâ-yetçi) idiler. Pek haklı bulunduğum şu esbap saikasıyla ücret davasında kendimde yılmaz bulmadım. Harman zamanını beklemeden bir bahane ile (küskünlükle köyü terkettim.) İs-tanbul yolunu tuttum. Bu seferki yolculuğum ramazan içerisinde idi.

Devri sabıkın acaip hallerinden biri de «İs-tanbul dersi âm hocaları» ücretle talebe bulup «tertip» dersine devam etmeleridir. Bu kabilden olarak Sultan Ahmet Medresesi sakinlerinden bir hoca ile pazarlığa giriştik. Benden işe masrafı almamak ve cerden getireceğim meblâğı (parayı) kendisine vermek şartıyla oda-sında oturup dersine devam etmekliğim karar-laştırıldı. «Molla Cami» okutan bu hocanın derslerine devamla başladım. Bir müddet sonra bayram münasebetiyle «Lâpseki» cihetine kur-ban cerrine çıkmıştım (1) Mustahsalâtım (ka-

(1) Cerre çıkmak : Eski zamanlarda med-rese öğrencilerinin para ve erzak toplamak üze-re sayılı aylarda köylere dağılıp imamlık yap-maları.

zancım) ancak yol masrafımı temine kâfi gelebilecek kadar olduğundan hocaya bir şey veremedim. Ve bittabi teveccühünü kaybetmiş oldum. Bu suretle talebeliği terkederek tekrar mürettepliğe geçtim. Oldukça mümarese peyda etmiştim. Fakat elimin ağırlığı bundan da müstefit olamayacağımı ima ettiğinden yine memlekete yürüdüm. Yollarda geçirdiğim çetinlikleri söyleyerek heyecanımı tazelemek istemem.

İşte hayatımın bu devresindeki meşhut (görülen) kararsızlıklarım, malşetimi (geçimi), okuma ve okutmaklık ihtiyacımı tekâfüle (kefil olmaya, sağlamaya) yetecek bir meslek veya bir yardımcı arayıp bulmak düşüncelerimden ileri gelmektedir.

Köyüme muvazaletimde (kavuştuğumda) tam harman zamanı idi. Köylüler bir sene evvelki hakkımı vermek üzere tekrar imamlık teklifinde bulundular. Yine bazıları sözlerinde durmadığından buradaki vazifeyi terkederek yakındaki bir alevî köyünde elli kuruş aylıkla zengin bir adamın üç dört çocuğunu okutmayı kabul ettim. Çocuklara ilk hesap dersi okutmaklığım burada başlamıştır. Marta kadar devam ettim. Marttan sonra tekrar köyüme dönerek imamlığa, daha doğrusu muallimliğe başladım. Fakat harman zamanı ilk çıkan harman sahibi baştan hakkımı vermekten (imtinâ) gösterince gücendim. (hakkımı) toplamaktan sarfinazarla evvelki alevî köyüne (döndüm. Buradan) aldığım zahire kendi köyümün vereceğine muadil olduğundan işime devam ettiğim sırada) Arapkir eşrafından Alay Beyi Zade Mehmet Efendi (kendi selâmlığında) ve teravîh kuldirmaklığını teklif etti. Hizmet görmedikçe ve hizmetimin derecesi anlaşılmadıkça peşinen ücret kesmek âdetim olmadığından bu hususta bir şey tekkârîr ettirmeden ramazan bayramına kadar mumalleyhin hanesinde kaldım.

Tarih (1291 - 1875) Osmanlı-Sırp muharebesinin son devresi idi. Halkın gönüllü olarak memleket müdafaasına iştiraketmekte olduğunu işittikçe «Ah, ben de İstanbul'da olaydım, gönüllü giderdim» diye temenniyatta bulunuyordum. Böyle kendimi yine işsiz kalmış bulunca üçüncü defa İstanbul'a hareket kararını verdim. (İstanbul'a) vusulümde Sırp ile muharebe bitmiş fakat Rusya ile de harbin ihtimali katılmış bir sıra idi. Nihayet birkaç ay sonra harp başladı. Evvelce bir iki defa müracaat ettiğim halde muvaffak olamadığım gönüllü asker olmak emelime bu kere nail olmuşum. Gönüllü taburlarından birine kayıtlı Varna tara-

fına sevk olundum. Orada vaki harpte taburumuz bozuldu. Mırat başsız ve dağınık vaziyette kaldığından savuşarak yine civarda bir köy imamlığına baş vurdum. Mevsim Kasım idi. Köy 15-20 evden ibaretti. Senevî ücretim 32 kil İstanbul buğday olacaktır. Mecmuu 15 i tutan kız ve erkek çocukları toplayıp nisbeten muntazam bir mektepte tedrise koyuldum. Harman mevsimi olan hazirana kadar devam ile 4-5 çocuğa hatmettirdim. Birkaç tane de hatmetmek üzere idi ki köylülerin tasvibi (uygun görmeleri) veçhile tatil ederek 500 kuruş maaşla aşar kitabetine gittim. Bu yeni vazifemi bitirmek üzere idim ki o havalide Osmanlı hükûmeti inhilâl ederek, Rusya Hükûmeti muvakkat idareyi teslim almış idi. Bu sebeple kâtiplik maaşımı alamadan evvelki köyüme döndüm. K.....tımı toplayarak arabalar dokuz satılık mesafedeki «Varna Bu suretle ücretimi ve oraların âdeti Flemenk ipliğinden mamûl dikilmış ve ya Elimdeki paranın mühim bir kısmını memleketteki borcumuza gönderip malımızı rehinden kurtardım ise de bu defa yine paramız kaldı. Bir taraftan da tahsil arzusu fikrimi işgâlden hali kalmıyordu. Çare olarak hem temini malşet ve hem tahsilimi ilerletmek sevdasıyla herhangi bir rüştiye mektebi bevvablığına, hademeliğine tayinimi buldum ve hemen Maarif Nezaretine müracaat ettim. Bu dileğim de akim (neticesiz) kaldı. Naçar köy imamlığına girmek için İstanbuldan ayrılarak İzmit'e geçtim. Göynük yakınındaki bir köyde imamlığa başladım. İsmi hatırlıyamadığım bu köy iyi ve civarındaki beş altı köye merkez idi. Bu sebeple çevredeki köylerin ce-maati namaz kılmağa benim köye gelirlerdi. Yalnız İmamlık vazifesindeki iktidarım ve zevki tabiatım onları tatmin ve binaenaleyh memnun bırakacak derecede değildi. Zaten köyün ahvali tahiyesi icabı az zamanda sıtma hastalığına yakalandığımdan artık vazifeye devamım mümkün olamadı. 25 gün sonunda köyü terk ile Ankara yolunu tuttum ve bir yerde dik'iş tutturamıyarak memlekete kadar kayıp gittim. Eğer yolda soyulmayıp hamil olduğum gömlekleri ve kitapları ve sırtımdaki kaputumu gasbettirmeyeydim (elimden aldirmaya idim) oldukça mesîudane bir işle yapmış olacaktım. Yazık ki bu zayıyatım da beni sarstı ve şaşırttı. Telâfisi uğrunda Hekimhan'a geldiğimde civardaki «Kozdere» köyüne uğrarak Orada Baltacıbaşı Yaşin Ağa adındaki (köylünün) çocuklarını okutmak nazariğine girdim. köye avdet etmek vaadiyle geldim. üzerine.

(Devamı gelecek sayıda)

Ç A T I Ş M A

Psikoloğ : İLKAY KASATURA

Kaderinizi kendiniz yaratmaya bakın. Beceremediğinizi sandığınız anda bırakan o sizi istediği gibi yönetsin, yaratsın. Bazen yönetilen olmak yönetici olmaktan daha az acı vericidir. Ben yöneticiliğin sorumluluğunu birkaç gün için aldım üzerime. Şimdi kaderini değiştirdiğini sandığım o en sevdiğim yakını, ya da benim bir başka benliğimi taşıyan o ikinci sevgili kişiyi, kısa bir müddet içinde doğup ölen İlyuşa'yı düşündükçe üzülmemeye çalışıyorum. Çünkü inanıyorum ki, insanlar ancak kendilerini mutlu bir gelecek bekliyorsa yaşamalıdır. Beklemiyorsa, o zaman mutsuz yaşayabilecek bir cesaretleri varsa... Yaratılan koşullar içinde İlyuşa yalnız mutsuzluğu tadabilirdi. Bu düşünce nereden mi geldi? Ben akşamların büyüğü sessizliği içinde karşısına oturur seyredirdim onu. Tüm ruhu, ruhunun tüm güzellikleri yüzüne yansırı bu saatlerde. Çocukluğun saflığını gördüğüm bu yüzde dinlenirdim. Hüzün hep başkalarının yaşamlarını incelerken belirirdi gözlerinde. Kendi yaşantısı içinde sessiz ve mutluydu. Bir gün bu sakin mutluluğun yıkıldığını anladım bakışlarından. Usul usul ellerini tuttum. Konuşmasını bekledim. Sessizce sığındı gözlerime. Unutuldum diye fısıldadı, sonra kırık kopuk iki cümle ile özetleyiverdi duygularını. Cesaretle gülümsedim. Kendim de inanmadığım bir şeye onu inandırmaya çabalıyacıktım :

— «Sen yanıyorsun İlyuşa — dedim

— Bilmediğin bir şey çıktı karşına. Hislerini tartamıyorsun. Seni etkilediğini sanıyorsun ama aslında seni o değil, olaylar zinciri etkilemiş. İnan bana küçüğüm, senin için çok hafif bir duygu bu» Koruyuculuğun heyecanı ile saatlerce konuşabildim. Ama İlyuşa susturuyordu beni:

—«Benliğim şimdi yüceldi. Yaşadığımı şimdi anlıyorum. İnsanların tümünü şimdi onu sevdiğim için seviyorum. Bana bunları yaptıran kişiyi hafife alamazsın. Bana en yakınsın biliyorum. Gözlerimdeki acı korkuttuğu için uyarmaya çalışıyorsun beni ama; «Keder de getirse inancağım aşka. Kalbimi kapamıyacağım.» Gülümsüyle sözlerine başka bir yön vermek istedim.

— Sevgili çocuk senin kalbin aşka tabii açık olacak... Tanrı aşkı.. Tabiat aşkı... İnsanlık aşkı... Ne bileyim içini daima bir haz ve mutlulukla ısıtacak aşklar.. Niçin keder getirenini seçiyorsun?

—Gülümsemek sırası ona geldi bu kez. Elindeki kitabı gösterdi: «Zevk, bir çiğ damlası gibi incedir, gülerken ölür. Fakat keder dayanıklı ve sürekli. Gözlerinde kederli aşk uyansın» gördün mü Tagore'da aynı fikirde benimle.

— «Sevgili yavrucuğum, seninki böylesi değil. Bu büyük yanılgıyı ne şekilde açıklayabilirim sana...» Çaresizlik içindeydim. İlyuşa kendi kaderinin yöneticisi olmanın bıkkınlık dolu güveni ile omuzları

nı silkti. Oyuncak trenleri ile oynayan bir çocuğun yanına doğru yöneldi.

Tren bir noktadan kuruluyor, sonra gidebileceği yere kadar gidiyordu. Bir an gidip, o da dalgın dalgın oynadı. Tren o kadar çok sefer yapmıştı ki umuda kapıldı. - Bak - dedi - treni eline alırken, o kadar çok sahibini dinledi, o kadar sahibinin çizdiği yoldan gitt iki öğrendi artık yönünü. Şimdi kurmasam bile yürütecek görleceksin.

Titriyen elleriye treni aldı ve onu âdeta ezberlediğini düşündüğü yola koydu. Beklemeye başladı. Hatta yürümesi için eliyle biraz yardım da etmek istedi. Trende hiçbir hareket yok. Yalvarış dolu gülümsemelerle tekrar dokundu elini. Hiçbir hareket yok: Bu sefer biraz daha hızlı uzattı ellerini. Trende bir kıpırdama, bizim küçüğün gözlerinde yeni bir umut ışı-ğı. Ve derin sessizlikte trenin gürültü ile devrilmesi.. Yüzüne bakamıyordum: Sanıyordum ki, sevgili küçük acıdan yok ol-verecek... Oysa düşündüğüm çıkmadı. Sessizliği o bozdu. Yalancı bir güvenle: «Görüyorsunuz- dedi- raydan çıktığı anda devriliveriyor oyuncaklar. Benim raylarım da beklemek işte»

— Yanlıyorsun İlyusa- dedim -Sen raylardan çıktığın anda yeni bir yol bulacaksın. Bu senin yolun değil. Raydan çıktığın için değil, bozuk raylar üzerinde olduğun için devrileceksin. Hadi yardım edeyim sana. Atla oradan. İnatla başını salladı küçük: «Yoodedi bak olayları bir de başka açıdan göremez misin? Şu trenin gitmesini istiyordum biliyorsun. Elimi devrilmesi için değil, yürümesi için uzatmıştım. İstedğim olmadı. Bu benim alışık olduğum bir oyuncaktı üstelik. Şimdi beni üç güncük tanıyan kişiyi niçin suçluyorsun? Kaç günde bir kurulacağını nereden anlıyabilir? Tabii haklı o.. Haklı: tabii...» En yüksek sesiyle en hızlı şekilde konuşuyordu. Kendi kendisini o kadar inandırmaya ihtiyacı vardı ki, benim yumuşak bir sesle yavaşça «Haklı olmadığımı sende biliyorsun sevgili küçük» sö-

züm gözlerinden yaş getirdi. Dizlerimin dibine attı kendini. «Bana acıyarak bakma ne olur- dedi- Kendimi aldatmak için yalan söylüyorum. Aslında bir oyuncak... basit, küçürük bir oyuncaktan başka bir şey olmadığının farkındayım. Ama...»

— Evet yavrucuğum biliyorum. Avutlmaya ihtiyacın var. Üzülme, oyuncakların en güzeli olan seni, en kuvvetli hale getireceğim. Hani elektrikli trenler vardır. İşletmesini bilmeyen biri, elini yanlış bir yere dokundu mu cereyana çarpıverir. İşte öyle olacak seninle oynayan. Kapkara kömür gibi kalıverecek bir yerde. Sözümlün burasında güldüm. — Yaa... Kapkara, kömür gibi, kaskatı... sonra canın isterse onun karalığından faydalanır; yük vagonu yaparsın... Ha.. ne dersin? Hoşuna gitti mi?

Çocuk gözleri bir kez daha ışıldadı. Sonra çabucak söndü. «Olmaz dedi ne kadar kararsız kararsın, katılaşırsa katılaşırsın bir yük vagonu bile yapamam o nesneyi. Kendi oyuncaklaştırdığım bir kişiyle oynıyabilirmiyim sanıyorsun?

— Başkalarının oyuncacı olmak daha mı güzel İlyuşa?

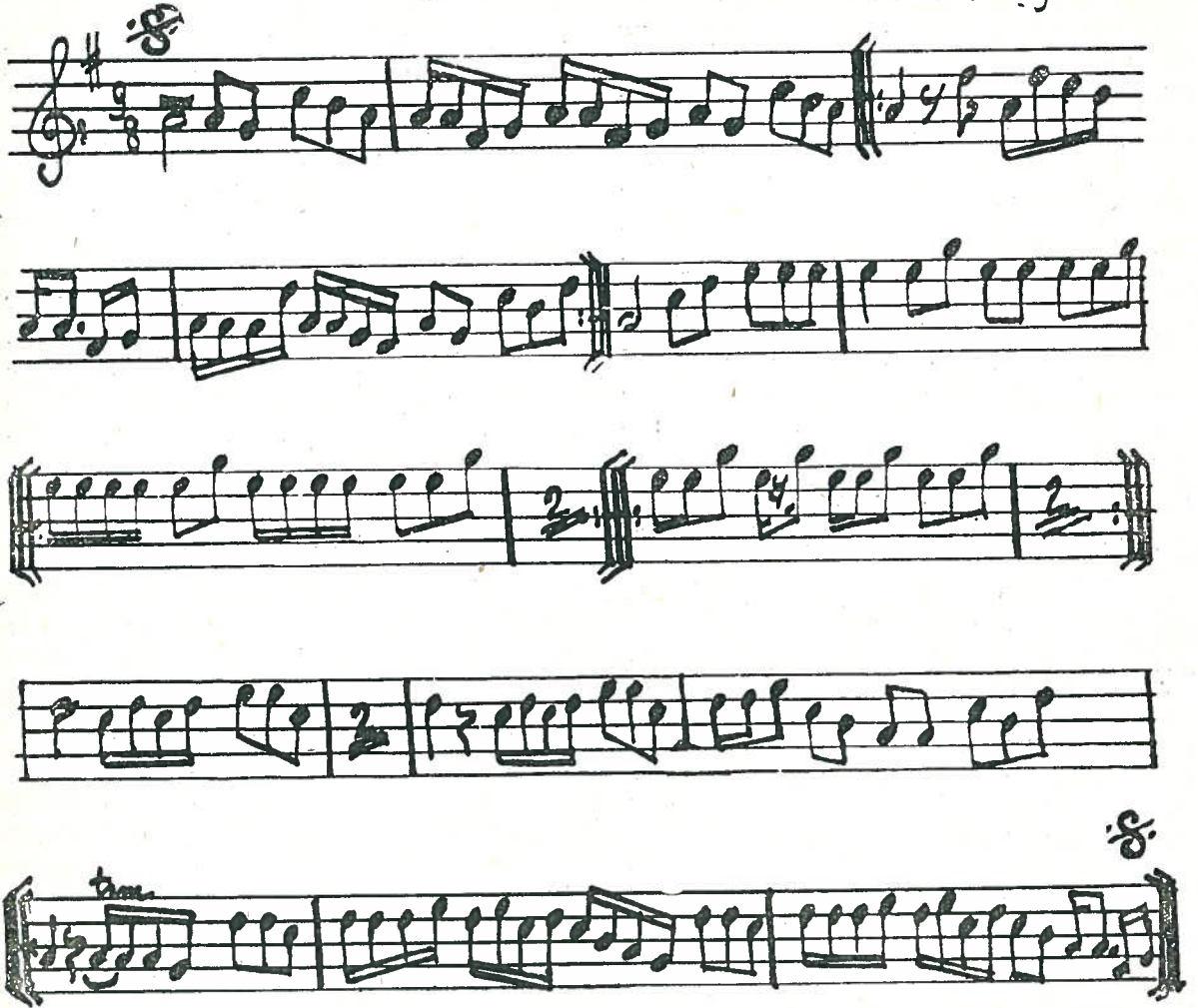
— Hiç olmazsa, bana bir kişiyi yok etme sorumluluğunu vermiyor.

— Benim iyi yürekli çocuğum, tüm oyuncaklar oynanmak içindir. Oyuncak haline gelmesindeki amaç önemli değil... Kötülükleri yüzündense, oyuncaklaşarak ödeyeceklerdir cezalarını. Senin gibi iyiliği ya da eğilimi yüzünden oyuncak olanlarsa, kışiliklerindeki zayıflık yüzünden hak etmişlerdir bunu. Anlıyorsun değil mi sevgili çocuk? Başını dik tutmasını beceremiyenler, eğilmek zorunda kalırlar hep. Senin eğilmeni görmek istemiyorum. Dayanamam buna:

Sözlerimin etkisini görmek için başımı kaldırdım. İlyuşa gözlerini içkiye dikmiş, sessizce oturuyordu. O inatçı o ezik hali atmıştı üzerinden titriyerek ama dimdik verdiği bardağa ellerini uzattı. Yavaşça oksadım saçlarını. Kazanmıştım.

T.

AĞIN AĞIR HALAYI

Derleyen:
İsmail Beydemir

AĞIN AĞIR HALAYININ OYUN ANLATIMI :

İsmail BEYDEMİR

Doğu illerimizin hemen hepsinde oynanmakta olan bar oyunlarının bir türü olan ağır halayımız, diğerlerinde olduğu gibi, küçük parmaklarla elele tutularak oynanır. Çevremizde barın sayısı belli olmamakla birlikte, düzenlenmede ağır halay oynayacak oyuncu sayısının altı olması yararlı olacaktır. Ağır halaylar arkasından gelecek olan oyunlarda, oyuncuların ücretlik iki bölüme ayrılarak karşılıklı oynamaları için bu sayı daha iyi olur. Bu topluluk ücretlik kız ve erkek oyuncu olursa, görüntümü daha da iyi olur.

Ağır halay'a dizilen altı kişilik oyuncudan bar başı, oyunu en iyi ve güzel oynayan kişi olacaktır. Ritim duygusu yerinde, ayak vuruş-

larının güzel olması, arkadan gelecek oyuncuların da önderliğini yapacağından, bütün yüklü bar başı taşıyacaktır. Bar başının oynarken yüz hatları da görüntüye çok değer kazandırır. Yöremizde bu oyunu iyi oynayanları düşünersek, bu gerçeği daha yakından duyarız. Şöylece bar başında Kahveci Hüseyin'i, Muhlis İkinci'yi, Semerci İbrahim'i, Ekirekli Gamo Dayı'yı, Hozapburlu Çırpıcı'yı düşünersek, gülümser yüzlerinin, müziği için duruşlarının oyun üzerindeki etkisini daha iyi anlarız.

Ağır halaylarda en önemli iş, oyuna giriştir. İlk ağır halay olan yukarıda notası verilen oyuna giriş için, oyuncu sol ayağının ucunu (Devamı 28. sayfada)

SEN VE BEN

Öğretmen

Mehmet Ali Bilir

Gel konuşalım kardeşim, gel. Sen, Maroken koltuklu, halı döşeli bir odada doğdun. Ben ise günün en çok bir saatinde güneş ışıklarının girebildiği pencere adı verilen duvar deliklerinin olduğu bir köy evinde. Sen gözlerini dünyaya kimbilir hangi hastanenin ya da özel kliniğin sağlık dolu havasında açtın. Ben bir evin ayakkağızında... Alın yazımız bu...

Senin doğumunda mini mini yatağının etrafında dönenler, tebrik edenler hediye alanlar, ağlamayasın diye gözlerini gözbebeklerinden ayırmayanlar... Bedeninin bir an önce eksiksiz gelişebilmesi için mama üzerine mamalar.. Oysa benim doğumumdan sanmıyorum ki anamdan başka kıvanç duyabilen birisi olsun. Sen rengarenk oyuncaklar içinde sıkıntıdan bunalmışlar geçirirken ben elimde bir sopa kuzu güdüyordum. O sopayı at olarak görür, koştururdum.

Sen, çukulatalı, ballı; börekli sabah kahvaltılarının doldurduğu masalara kururken ben, anamın badem büyüklüğünde yağ ile kaydattığı tarhana çorbasının özlemini duyarak büyüdüm.

Sen bir çift ayakkağı için bile model arayıp dururken ben, inek derisinin çarıkları dayanıksızdır öküz derisinden yaptırırsam daha uzun süre giyebilirim diye düşünüyordum.

Sen çoğunluk beyaz giysiler giyindin. Ki temiz görünesin. Ben ise kir götürsün, onbeş günde bir yıkansın düşüncesiyle siyah dibet giyirdim hep.

Benim okul yaşamım bir küllükte eğitimcinin muhtara yazdırdığı adının bulunduğu bir liste ile olmuştur. Anamın kendi fistanından arttırabildiği yirmi santimlik bezden çantam, bu çantadaki alfabem, samanlı kâğıttan yirmi yapraklı

bir defter ve bir sigara boyundaki bir kalemle seneler senesi okudum ben.

Belki hatırlarsın... Sen ise annen ve babanla birlikte bir taksi içinde geldin okula. Okul müdürünün seni odasına alıp kahve içişi, seni elinden tutup sınıfa getişi, sınıf öğretmenine senden sözedeşi,

Sen okula yedi yaşında, bense on yaşında başladık. Yaşayışımızın koşullarıydı bunu gerektiren belki, belki de alın yazımız.

Sen bir elektrik lâmbasının ışığında derslerini hazırlayıverirken ben gündüzden topladığım palak otunun kör karaltısında çalışırdım. Dar gelirli bütçemizde gaz yağına pek yer verilemezdi çünkü.

Böyle bitirdik ilkokulu. Sen yeni giysilerinin içinde yeni umutlarınla ortaokula başlarken ben köy enstitüsüne girdim. Enstitüdeki öğretmenlerimin ilk işi sırtımdaki köyden götürdüğüm elbisemi çıkarıp bana o zaman mehmecliğinde giydiği cinsten bir kat urbanın verilmesi oldu. Ve aldığım ilk ödev on tane fidan çukuru kazmak oldu. O çukurlarda şimdi tam yirmi yaşında on tane kayısı ağacım var. Sen belki de on kayısı ağacının yaprağı kadar para tüketip okurken ben, kendi ellerimle yaptığım kümeste tavuk yetiştirerek devlet parasından önce kendi emeğimle okudum.

Aradaki farkları sende görüyorsun sanırım. Sen bir yüksek okuldan diploma alırsın. İstanbuldan gayri kent beğenmezsin kendi öz yurdunda. Bir yolunu bulsan Avrupaya gidecek belki bir daha da dönmeyeceksin. Ben ise yine köylerdeyim. Sınıflarımda mini miniler var. Onların benim gibi yoksulluğu tanımamaları, koşullarının daha da güçlüklerden arınması için savaşıyorum. Karınca örneğince.

Üzüldük Doğrusu

Nuri ONAT

İnsan, en çok yitirilmiş'e değil de, yitiril-
mekte olan'a üzülmüyor. Dayanamıyorsunuz bir
varlığın gözünüzün önünde mum gibi erimesine,
bir değerın bölük bölük yokolmasına. Hele, o
varlığa emeğiniz geçmişse, o değere katkıda
bulunmuşsanız...

Yılların koyulaştırdığı ısla acısını dindirmek
amacıyla Ağın'a gitmiştik bu yaz. Bu gidişte,
dostları, konu-komsuyu, yakınları görme isteği
yanında, Ağın'ın kendine özgü değerler havasını
solumak özlemi de vardı içimizde. Ağın'ı, in-
sanı ile, doğa güzelliği ile, ezgileri ve oyunla-
rıyla, kısacası tüm özellikleri ile benliğimize sin-
dirmek, gücümüzü tazelemek istiyorduk bu ge-
zimizle.

Sağ olsunlar, var olsunlar Ağınlılar.. Bizi
içten karşıladılar. Orada bulunduğumuz sürece
de yakın ilgilerini esirgemediler. Bu bakımdan
kendilerine ne denli borçlu olduğumuzu belirtme-
yi onur görevi sayarız.

Ne var ki, üzüntülerin en içe işleyenini de
çektik Ağın'da. Üzüntümüzün nedeni, bir dü-
ğünde gördüklerimizdir. Aslında, mutlu bir ras-
lantı idi bu düğün. Çünkü, bu düğünde, genç-
liğimizin anılarını yeniden yaşama olanağına
kavuşacaktık. Ezgilerde, oyunlarda, düzenler-
de gelişmişliğin, olgunlaşmışlığın örneklerini
görerek göğsümüzü kabarta kabarta Ağınlı
olmanın ögüncünü duyacaktık. Hemen söyleye-
lim ki, bu ögüncü çokçasıyla yaşadık.

Ancak, oyunlar bozulmuş, düzen kalmamış,
ezgiler yerlerini sessizliğe bırakmış olduğu için,
bayağı bir moral çözüntüye uğradık.

Biz, bu yazımızda, öteki konuları ustalarına
bırakarak, yalnız oyunlara değinmekle yetine-
ceğiz. En iç acısı da onların durumu gerçekte.
Tüm Ağınlılıklarını yitirmek üzereler. O ne
bic'im kol sallamalar... Zamansız yersiz sıçra-
malar... bütün oyunlara sindirilmiş dik oyun
figürleri... Kendilerini oyuncu sananlara, bu
saptırmaların, soysuzlaştırmadan başka birşey

olmadığını duyurmak isteriz.

Ağın, Karadeniz bölgesinin bir kasabası
değildir. Bu nedenle, onun oyunlarına Karade-
niz'in hırçın dalgalarını andıran figürler sokma-
ya kalkışmak kötü bir tutumdur. Bu tutum,
bilgisizlikle ilgili değil de, bilinçli bir girişimle
ilgili se, hemen söyleyelim ki daha da kötüdür.
Biz, oyunlarımızı kimsenin soysuzlaştırmaya
hakkı olmadığı kanısındayız.

Hele, düğün süresince başat kılınmak iste-
nen kol oyunlarına ne demeli... Bu, büsbütün
yabancılık kokuyor Ağın için. Nereden çıktı
bu zibidi kol oyunları, hangi kendini bilmezler,
Ağın'ı tanımazlar soktular onları düğünlerimize.
Şaşılacak şey doğrusu...

Ağınlılar'a yakıştıramadık kırita kırita a-
landa dönmelerini. Bayanların bile halay'ı, bar'ı
benimsedikleri şu dönemde, erkeklerin kol oyu-
nuna saygınlık göstermeleri hoşumuza gitmedi.
Başka bir deyişle, oyunun daha erkekçesi, daha
soylusu dururken, daha hafifine yönelen tutku-
nun anlamını kavrayamadık.

Her bölgenin, her çevrenin oyunları, orala-
rın yalnız kültürel geleneklerini yansıtmazlar.
Bunların, bir de doğa koşulları ile ilgili özellik-
leri vardır. Bir Karadenizli'den usta bir Orta
Anadolu oyuncusu çıkaramazsınız. Bunun gibi,
yaylalılara da Karadeniz horonu teptiremezsiniz.
Çünkü, oyunlarda yalnız göreneğin değil, kas ve
kulak eğitiminin, sinirsel durumun, doğa koşul-
larının, içinde bulunulan ortamın da etkileri
olacağını düşünmek gerekir. Özellikle, yaylada
ve Orta Anadolu'da davulsuz düğün düşünüle-
mez. Oysa, Karadeniz oyunlarında davul yoktur.
Bu da çevreselliği belirten bir özellik değil mi-
dir? Ağın oyunlarından davulu kaldırınız; a-
yakların birbirine uymadığını göreceksiniz. Buna
karşılık, Karadenizli'nin oyununda davul çalınız;
kemengenin sesi kısılacığından, adamların ayak-
ları birbirine dolaşacaktır.

Ağın oyunlarında yaylanın ağırbaşlılığı, içe
sinen duru akıcılığı, aşırı coşku yerine, duygu-
luluk temkin eden içtenliği vardır. Bir Ağır
Hava'yı, bir Tırnanna'yı, bir Delilo'yu, bir Uça-
yak'ı, ya da Bahçeye İndim ki'yi çabuklaştıra-
rak oynayınız. Ne çirkin, ne yapmacık figürler
çıkacaktır ortaya, değil mi? Bundan kaçınmak,
hele kol oyunlarına yer vermemek her Ağınlı'nın
başlıca görevi olmalıdır.

Ağınlılar geniş ölçüde çevresellik niteliği
taşıyan oyunlarını, köklerinden kopatarak değil,
figürlerini zenginleştirerek, olgunlaştırarak daha
üstün değerlere yükseltebilirler. Sanırsınız ki, Ağın
oyunları, gerçek değerlerine kavuşabilmek için,
gerçek ustaların önderlik çabalarını beklemek-
tedir.

Bir Şenlik

Şeref ERDEM

Tam pencereimin karşısında bir oto-park var. Önce onun giriş yollarına «girilmez» işaretleri kondu. Sonra kamyonlar, vagonumsu römorklarla yanaştılar bu alana. Bir ekip bu römorklardan, irili ufaklı bir iki bin parçadan sıkı bir çalışma ile son derece süslü otuz altı tane tahta at yerleştirdiler harman kadar yere. Üçerlik sıralar halindeki bu atlar dolap dönerken inip kalkmakta ve çocuklar için çekici bir eğlence olmaktadır. Kuruluş dört gün sürdü. Yanında başka bir çark, tanktan bisiklete kadar bir yığın oyuncak binek. Bir başkasında sadece elektrikli minyatür odalar. Bir vagonda piyango, birinde tüfek-ciklerle atış oyunu...

Kasabanın kaldırımlarında özel oyuk-lar var. Bir günde bu oyuklara bir baştan bir başa direkler diktiler. Sonra zincir halinde ardarda bağlı ampulleri serdiler cad-denin iki yakasına. Ve kıyamet bir ekim günü koptu. O gün yolları trafiğe kapayıp taa uzaklardan geçit verildi. Kaş göz arası bütün şehrin trafik işaretleri yeni duruma göre değişti. O gün ders dönüşü koca şehirde park yapacak yer bulamadım kaşık kadar araca. Binlerce vasıta kapsayan sahalar kitlenkti. Az yukarıdaki dört boşluğada bizim meydandakine yakın oyuncaklar yerleşmiş meğer. Özel otobüslerle gösteri yapacak gençlik ekip-leri geldi. 1-4 ekim tarihleri arasında şe-

hir, trampet boru sesleri, oyuncakçaların herbiri bir telden çaldıkları müziklerle inip kalktı. Akşa müstleri mahşeri bir kalabalık caddelerden sel sel akıp gittiler. Bazı mağazalar özel ekipler çıkarıp hafif oyunlarla, güne katkıda bulundular. Çocuklar ayrı, gençler ayrı gösteri yaptılar. En sonralarıda gece geç vakit yaşlı hanım ve erkekler dizi halinde özel milli kıyafetleriyle, boru trampet eşliğinde bir nevi dans ettiler.

Bilhassa dikkat ettim, hep geçen yıllarda yapılmış olanlar aynen tekrar edildi. Kullanılan malzeme ve halkın alışkın nazarları bunda yanılmadığını anlattı. Demek her 1-4 ekim günleri burada bu böyle. Kim bilir ne zamandır. o koca tesisler şimdi bir başka komüne kurulmaktadır.

Bu, Gilly'in ucuzluk bayramıymış. Mevsim sonu, mevsimi ve modası geçmiş malların satışlarını sağlamak amacıyla, halk, belediye ve hükümetin el birliği ile bir düzeni. Gerçekten bir hayli farklı fiyatla, bir hayli mal alınıp satıldı, bu dört günde. Alacak param, satacak malım olmadı için olan bana oldu. Boru, trampet sesleri uykumun yarısını aldı gitti.

Bu dört gün boyunca Ağın'ı düşünecek daha fazla zamanım oldu. Kaymakam sayın Saim Çotur'un direktif'yle geçen yıl orda bu mevsim bir üzüm bayramı yapmıştık. Dar zaman, dar imkân için de... Yüz lira verip iki saatliğine bir çalgı b'le getiremediğimiz o gün, Ağın bayağı hareketli ve neşeliydi. Demek az daha direnssek bayram daha da neşeli olurmuş. Biraz gayret edilse bu yıl tekrar edilir, yıllar yılı yaşar, şüphesiz o günler Ağın misafirlerle dolup taşardı. Her gören bir kaç arkadaşına Ağın'dan bahseder, halka büyürde büyürdü. Hani biz beldem'zin tanınmasını, hakkında söz edilmesini isterdik. Bundan daha güzel fırsat olur mu? Geçen yıl bize bir yarbay «Bir haftadır orduevinde ve toplantılarda herkes Ağın'ı söylüyor» demişti. Bu söz bayram sonu edildi. Ne olur biraz kıpırdansak.

Ağın Müdderisi Ve Kemaliye Müftüsü

SAYIN HÜSEYİN HÜSNÜ

Fikri YÜCEL

Hayatını ve ilmi hüviyetini Cevat ağa-beyimin yazdıklarından çok yararlanarak öğrendim. Gelecek kuşaklara, örnek olacak büyükleri tanıtmak, bizler için bir görevdir.

Yukarıdaki başlığı kendisinden aldım. Birkaç gün önce ziyaret ettiğim mezarının taşında böyle yazılı idi. Ayrıca, ileride bahs edilecek Divriği gezisi sırasında, maarifçiler, kendisine birkaç sual soruyorlar; aldıkları cevaptan çok memnun olmalılar ki, geldiğinden birkaç ay sonra, o cevapları, onlar ve başkaları yazılı olarak istemişler. Çok Sayın Hocamız da bir risâle olarak yazmış ve hâlen elimde bulunan bu risâlenin adına da «REFUZZULAM MİN AKAİDİL İSLÂM» (İslâm inançlarını aydınlatan) adını verdiği giriş kısmında da kendisini (Sabikan Ağın Müderrisi ve hâlen Kemaliye Müftüsü) olarak takdim buyuruyor.

Vahşen'li Kortikoğlu Süleyman Dayı, bir konuşma sırasında, Sayın Hoca'ya, meslek ve mesrebinin ilgisi dışında, sorduğu soruya aldığı cevap kendisini çok memnun etmiş olmalı ki: «Hoca, senin bilmediğin birşey var mı? demisti. Bu cümlede bir keşif kuvveti var: Sayın Hocamızın dehasını keşif.

Evet, o bir dahi idi. Zekâsı, ilmi; felsefi, teknik, pratik sorunları çözümleme kudretinde olan zekâ timsali idi; deha da bu değil mi?

O, yüksek bir dağdı. Nasıl ki, yüksek dağların yakınında oturanlar onun yüksekliğini bilemezlerse veya yüksekliği hakkında fikir edinmek için uzaklaşmak gerekirse, Sayın Hocamızın da büyüklüğü hakkında fikir edinmek için Ağ'n elvermez. Şairin dediği gibi «Ol mahiler ki

derya ıgredir, deryayı bilmezler.» Burada bütün Ağ'n'lı hemşehrilerimi, balıklar gibi suur fukarası saymak küçüklüğü aklımdan geçmez; ancak beşer olarak, insanların hepsi de, saadet içinde yaşarken mes'ut olduklarının farkına varmadığı, bunun ancak etrafı ile mukayeseden sonra anlaşılacağı, Ağ'n'lı olarak ta bu mukayese-ye imkân olmadığı içindir. Uzaklaşmanın lüzumu da böyle bir mazhariyete erememiş etrafın Ağ'n'ın mazhariyetine gıpta ile baktıkları mukayesesine ulaşabilmek içindir. Evet, o zamanlar etrafta da ilim adamları vardı, fakat, onun asil düşünce ve davranışında kimseleri yoktu.

O yalnız âlim ve yalnız gününü ders vermekle gün eden bir kimse değildi. Fakat aynı zamanda toplum hayatının düzenleyicisi, yıkıcı ve yapıcı olarak iki kudret sahibi bir reformcu.

Merhum Numan Gençosman, bir gün ondan bahs ederken «O, bizim için herşeydi. Bir jandarma kumandanı idi.» dedi. Bu kadar da değil, 70 - 80 yıldanberi Ağın ve yöresinde «ağa» veya tegallüp manası ifade eden bir içtimai hastalık müessesesi yoktu. Cıvardakilerin de Ağ'n'a etkisi şöyle dursun, her Ağ'n'lı onlardan kendisi ile eşit muamele ve hattâ hürmet görürdü. Bu hal Ağ'n'ın yaratılışına özgü birşey değil elbet. Memleket olarak orada da halkın emeğine, malına, canına ortak olma heveslisi kimseler vardı, yalnız o büyük insanın saraya dayanan maddi gücü, ilmi şahsiyetinden gelen reformculuğu herşeyin üzerindeki yüce toleransı, bu eski zihniyeti yıkmış; o yıkıntı üzerine de halkı ve ona tasallüt kabiliyetindekileri gücendirmeden biri birine ve haklarına saygı gösteren, razı olan insanlar haline getirmiş; o kadar ki bugün bile imrenile-

cek, kaynaşmış bir kitle haline getirmiştir. Bu hal yalnız o büyük zatın yorulmıyan gayretinin meyveleridir. Bunu duyup imrenen bir Kemaliyeli: «Ağın'ı Müderris Efendi yeniden kurdu» demiştir. Elâzığ halkı ve hükümeti de, bir nah'ye olan Ağın'a kazalarla eşit muamele yapardı.

Bundan birkaç yıl önce Ağın'a vedaa gelen bir Elâzığ Valisi, konuşmasında:

«Bir Vali bir kazaya giderken yüreği burkularak gider, acaba hangi memur hakkında şikâyet edilecek, onun ekmeği ile oynanacak diye endişelidir. Halbuki İlimizde kaldığım 3-4 yıl içinde birçok kerre buraya geldim, öğünerek ve sizleri öğerek söyliyeyim ki, hiçbir şikâyet iş t-medim. Bu sosyal hastalığın Ağın sınırlarına girmemiş olması beni, size o kadar bağladı ki, hâtıranızı kalbimin en nezih yerinde taşıyacağım. Ağın'ı, haklarını bilen, başkalarının hakkına kendi hakkı gibi saygı gösteren insanların yurdu olarak her gittiğim yere tanıtacağım.» demişti. Bütün bunları Ağın, o zattan öğrenmişti.

Arapkir'de oturan bir Kemaliyeli de, «Arapkir'e, Kemaliye'ye bazan gelir, vaazlar verir, vaazı saatlerce sürer, onun vaazını herkes can kulağı ile dinler; çünkü onun vaazı daima sevgi, daima müjde idi. Sanki o bir cennet müjdecisi idi» demişti.

Başka hiçbir hizmeti olmasa yurdumuzu ve halkını saygı ile anılacak aşamaya yükseltmiş olması bile ismini ebedileştirmeye yeter.

Halbuki o mazlum ve fakirlerin koruyucusu; yetim ve sahipsizlerin şefkatli baabsı; düşkünlerin elinden tutanı idi. Zalimlerin kalbini kırmadan, zulüm fırsatı vermeyen, kalplere hitap eden telkinleriyle zalimi halim yapan bir kudret sahibi idi. Pedagoji bilgini ve değerli şair İbrahim Alâettin Gövsa, Trabzon'a Öğretmen Okulu Müdürü tayin edilmiş, oranın eski Valisi değerli Şair Süleyman Nazif'e, Trabzon Valisini soruyor; Trabzon Valisi Mehmet Ali Âyni bey için, Süleyman Nazif diyor ki: «Oraya kitap, sözlük ve

ansiklopedi götürme, o vali bir kütüphane-nedir.» ...İşte bu kütüphane olan Vali Mehmet Ali Âyni bey, Elâzığ Valiliğinde bulunduğu zaman - sonra da hukuk profesörü oldu - Ağın'a sık sık Hoca'yı ziyaretete gelir, günlerce sohbet ederlerdi.» diyor.

Yukarıda adını yazdığımız risâlesinden de ilmi ve felsefî değeri belli. Orada Yunan, İslâm ve Avrupa felsefelerinin bütünü-nünü okumakla kalmamış, kendisine mal etmiş bir ilim ve felsefe uzmanı olduğunun; Kant teorisini, Lavuazye kanununu, ondan önce ve sonraki keşif, icat ve felsefe ekoller'ni avucunun içindeki çizgileri kadar bildiğinin delilidir.

Bir hikâye de Ağın'lı birinden nakl ediyorum :

Şeyh Sait ayaklanmasının Elâzığ'ı içine aldığı, Ağın'ın kritik anlar yaşadığı günlerde, o; halkı cami önü meydanında topluyor. O zamanlarda orada bulunan musalla taşının üzerine çıkarak: «Bir adam din kurtarıcılığı iddiası ile isyan etmiş ve bu isyan Vilâyetimiz'n merkezini de içerisine almıştır. Din, Allahın muhafazasındadır, Allah. d'nin muhafazasını bir şeyhe mi vermiş? Bu âsilerin, yabancı kışkırtması ile hareket ettiği; belirtilerin en önemlisi de bir şeyh'n başından büyük işlere, siyasete karışmasıdır. Bizler, Ankara'daki kendi seçtiğimiz; meşru hükûmete bağlı kalalım. Biz, vatani düşmandan, binbir ha'leden kurtaran Ankara'dan umudu kesmiyelim. Âsiler ergeç, cezalarını bulacaktır. Onlara temayül gösterip suçlarına ortak olmayalım. Yeryüzünde fesat çıkarmak Allah'ın nehyidir, fesatçılarla ortak olunmaz...» mealinde konuşarak halkın tereddüdünü gidermiş ve Şeyh Saidin yabancı emellerine h'zmet ettiğini ilk önce o belirtmiştir.

Buna benzer bir hikâye de Pat köylü olup uzun zaman Arapkir Çarşı camii'nde imamlık yapan Sayın Hoca'nın hayranlarından olduğu için gönül birliğinden dolayı sevdiğim merhum Kasım Hoca'dan nakl edeceğim:

(Devamı gelecek sayıda)

Akşam Delisi

bütün oyunlar bitti-bir sen kaldın yalnızlığında
bir başka dünyadayım artık-beni çocuklar bile anıyor
yıkım boğaları bir bir - bana gül atma yıkıldım
ne yapsam nasıl etsem nasıl boğsam öz çocuğumu
git - ona git - çek gözlerini - ben yorgunum yokluğuna

bilsen ne güzel yokluğuna

parmaklarımda o hiç kurtulamadığım acı uğultu
yokladım kapıları tek tek - dönüp ülkene düştüm

bilsen ne güzel düştüm

tatlı bir kıpırtının ötesindesin
çocuğu korkularını giyiniyorsun
yaralı bir temmuz ikindisisin

hırçın sularına eğilmiş

ben akşam delisiyim - çok yönlü duraklarda hızlıca sular
bütün müzikler susar - renkler ölür-bir sen kalırsın yalnızlığında
çevreler göçer-yüzler eskir-bir sen kalırsın yalnızlığında
mahpusların ilk gün şaşkınlığı bu benim senden yıkılmışlığım

bilsen ne güzel yıkılmışlığım

git-ona git-çek gözlerini-ben yorgunum yokluğuna

bu benim en güzel yenilmişliğim
bilsen ne güzel yenilmişliğim
sana sesler getirsem tanımadığın
tırpertiler getirsem yaşanılmamış
sana seni getirsem yitiklerinden
ikimiz elele bir yola düşsek
herhalde büyük işler yapabildik

ay serilir-bir eski tablo değer gözlerime..ölürüm
kötü noktada düştüm - ben senin yasak ülkene düştüm

bilsen ne güzel düştüm

sen belki o değilsin sen çok saraylardasın şimdi
o güzel çizgilerinde hoyrat parmakları aptallıkların
hep yumruk oluyorum-kahroluyorum-o sömürge gözlerin
bir kavgadan bir kavgaya o sömürge gözlerin
git - ona git - çek gözlerini - ben yorgunum yokluğuna

bilsen ne güzel yokluğuna

beni böyle darmadağın düşünüyorsan
gözlerine dolaşp dolaşp düşüyorsam
yeniksem yıkılmışsam çıldırıyorsam
çok yalnızım seni alıp götürüyorlar
seni benden parça parça götürüyorlar

suyumu arıyorum mayın tarlalarından

Hasan HÜSEYİN

★ Kavel adlı şiir kitabından

**T
e
v
f
i
k**

**F
i
k
r
e
t**

**i
ş
i
n**

İki Canlı Alem vardı içinde

Hepside ayrı bir kıymet;

Herbiri başka biçimde:

«Milleti, Ferdi yaşatan şeyin şeref oldu-
ğunu»

Bize söyleyişin;

«Millet Yoludur Hak Yoludur, tuttuğn-
muz yol»

Deyişin..

Kötüye isyandı;

O senin «Rubabı şikeste»deki ruh..

Vatan severlerin duyguları emelin.

Bir devrin haksız tutumları, buhranları;

'Sosyal ilginin idraki istirabın...

Bunlar tüm, O canım vatanım hüsrانları,
Melâli..

Duygun, içinde bir kor..

Şevki-ısyanı bile,

İmanla aşıl原因 saheserin «Sisin»da.

Uyanık Fikirlere

Hakka Giden bir yol...

Daha, dün biz, O çok sevdiğin Albayrağa

Sarı tabutunu,

Mağrur başlarda, muhtarip taşıdık; eller
üstünde.

Taşıdı evet emin ol;

«Bütün Ümidini bağladığın «Gençlik...

O senin istiyakla saçtığın,

Çok sevdiğin «Şermin»le;

(X) (Penah-ı sükûn-u hasret)

Aşıyan'ı seçtik...

Osman BAYKUT

(x) Sessizlik, rahatlık ve hasret sığınacağı.

Bir Gün Gelecek

Bir gün gelecek
Ayrılacak yollarımız
Anıların ötesinde kalacak hâtralar
Ben aynı yolda yürüsemde nafiye,
Sen aynı sen kaldıkça
Bir gün gelecek ayrılacak yollarımız...

Bir gün gelecek
O caddelerde başka hayâller arayacak gözlerin
Bir başkasını bekleyeceksin duraklarda.
Başka yağmurlarla ıslanacak
Başka çehreler göreceksin.
Bir gün gelecek
Bir başkasını seveceksin...

Bir gün gelecek
Güneşler doğacak pırıl pırıl,
Yine sevenler sevilenler olacak tepelerde,
Bir gün gelecek;
Yokluğumu unutup
Bir başkasıyla gezeceksin o yerlerde
Güzeller en yakın dostun olacak...

Bir dost selâmında ismim geçecek
Uzak şehirlerde olduğumu söyleyecekler sana
«Kim O» diye soracaksın.
Yığılmış sevdâlarımın ötesinde
Geçmişte bir hiç kalacağım
Unutacaksın... unutacaksın...

Yine o şeytanca gülüş dudaklarında
Gözbebeklerinde şeytanca pırıltılar yanacak.
Bilmem güzelliğine kimler kanacak,
Kimler yanacak?..
Sen aynı sen kaldıkça
Bir gün gelecek
Onlarda aldanacak...

Bir gün gelecek
Bakışların yorgun düşecek,
Umutların solacak en renkli dâhında
Kumrallar, sarışınlar, esmerler
Bir; bir bırakıp gidecekler
Seni hülyâ sandalında...

Bir gün gelecek nâcâr
Geçmişe dönecek gözlerin,
Seni kahreden yalnızlıklara dâlacaksın.
Seneler, seneler sonra
Bir gün gelecek
Beni anacaksın...

Ben uzak şehirlerde olacağım, birgün
Ağarmış saçlarımda parmaklarımdan izler,
Gözlerimde o şeytan bakışların,
Dudaklarımda ateşten yakışlarla
Seni düşüneceğim...

Bir gün gelecek
Ayrılacak yollarımız,
Özlemle dolacak gönlüm.
Bir gün gelecek;
Yokluğunda tükenecek ömrüm,
UNUTULMUŞ HİKÂYEMİZ OLACAK...

B. TOKAT

Fotoğraf Öğretimi

Mustafa NIKSARLI

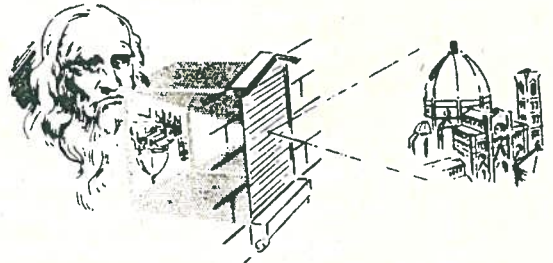
Fotoğrafçılık, güzel sanatların en genç koludur. Bununla birlikte kendi dışındaki sanat kollarını günümüzün hızına uyarak geçmektedir. Çağımızda, atadan kalma; görerek ve çizerek resim yapma sanatı değerini yitirmiştir. Ressamlar bile artık gördüklerini değil düşündüklerini çizmek zorunda kalmaktadırlar. Çünkü, resmini tesbit etmek istediğimiz her hangi bir konu için fotoğraf hem kısa zaman almakta hemde belge olma bakımından daha inandırıcı nitelik taşımaktadır. Bu hızlı gelişmede en büyük faktör: Fotoğrafçılığın yüzyıllarca çalışılmış ve çalışılmakta olan fizik ve kimya bilimlerine dayalı olmasındadır. Bugün ise bütün bilim dallarının araştırma ve bulgu çalışmalarında yardımcılık payı fotoğrafçılığa verilmektedir. Başka bir deyişle, bugün fotoğrafın yardımına başvurmadan bir bilim kolunda kesin, güvenilir kanıtlar elde etmek çok güçtür. Fotoğrafçılığın gelişmesini izleyenler bilirlerki her günkü yeni bir buluş, dünyanın yenisini eskimiş duruma sokmaktır.

Yurdumuzda fotoğrafçılık, diğer ülkelere göre çok geridir. Özellikle, fotoğrafçılığın henüz amatörlüğe inmemiş olması yurdumuzun karakteridir. Bizde bu konudaki yayınlar çok azdır. Ve teknik ayrıntılara girecek nitelikte deyildir. Ne yazıkki fotoğrafçılığımız ustadan çırağa inen bir eğitim yolunu izlemektedir.

Biz, bu yazı serimizle dilimizin döndüğü, gücümüzün yettiği oranda bu boşluğu doldurmaya çalışacağız. Bu yazı serisini izliyen, köyde veya şehirde olsun herkes kendi çektiği fotoğraflarını kendi yapabilecektir. Yalnız siyah-beyaz fotoğraflarını değil renkli fotoğraflarını da aynı kolaylıkla yapmanın zevkini hep be-

raber tadacağız. Böylece çok az rastladığımız güzel fotoğraflar derginizde süsliyecektir. Bu konudaki sorularınızı cevaplandırmak da başlıca görevimiz olacaktır.

Çağımız fotoğrafçılığına başlarken bu güne kadar Dünyada ve Yurdumuzda nasıl bir yol izlediğini bilmemiz çalışmalarımıza ışık tutacaktır.

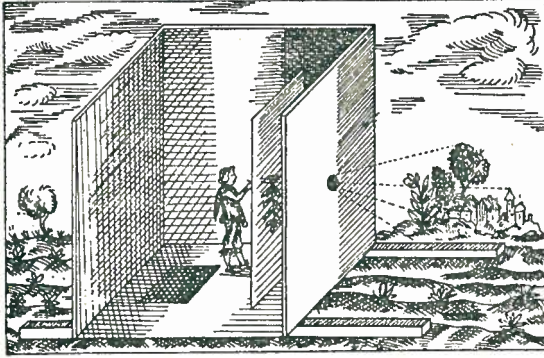

Birgün, büyük İtalyan düşünürü, ressamı; mimarı; dekoratörü Leonardo da Vinci (1452 - 1519) çalışma odasındaki işlerini bitirip pencere kepenlerini (pancurlarını) kapatık çıkmak üzere geri döndüğünde, pencerelerinin baktığı manzaranın, her tarafı kapalı odanın beyaz duvarına yansımış (aksetmiş) oluşunu gördü. Duvardaki imge (Hayal, image) tersti (sağ solda, taban üstte). Fakat, en küçük ayrıntılarına kadar dışardaki manzaranın bir görüntüsü idi bu. Görüntünün düştüğü divara yürüdü baktığı kapattığı kepenklerin birisindeki küçük bir delikten giren ışınlar (ışık demeti) bu tabloyu çiziyor.

İşte bu olayla dahi İtalyan bulucusu (mucidi) Leonardo da Vinci CAMERA OBSCURA (Kamera oburkura, Beyti Muzlim, karanlık oda) dediği karanlık odanın ilkelerini o gün buldu. Günümüzün en modern fotoğraf makinaları Leonardo da Vinci'nin çalışma odasındaki ilkelere (prensiplere) dayanmaktadır. Aradaki farklar ise bir takım düğme, buton, ob-

jektif; film gibi yardımcı araçlardır.

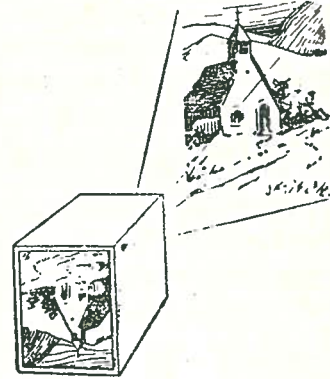
Leonardo da Vinci camera obscura'sundan yararlanma yollarını aradı. Resim yapacağı zaman artık fırçası, boyası, tualı ile beraber kendi geliştirdiği karanlık odasında çalışacağı yere taşır taşır tırdı. Taşıtırdı diyorum. Çünkü bu karanlık oda çok büyüktü. Resmini incelemeniz ağırlığı ve boyutlarını tahmin edebilirsiniz.

Camera obscura yıllarca bu görevinin yanında bir takım açığözlerinde işine yaradı. Bu becerikli insanlar bir oda büyüklüğünde olan karanlıkoda yaptılar. Tabii bu resim yapmak için deyildi. Karanlıkoda içine doluşuyorlar ve dışarıdaki manzarayı ters olarak seyrediyorlardı. Bu tip karanlıkodalar şehir kasaba, panayır ve pazar yerlerine taşır, içine grup grup insanları doldurup para karşılığı gösterilerde kullanırlardı.

Leonardo da Vinci'nin karanlıkodası büyük ağır ve hantaldı. Bu bakımdan taşınması çok zordu. Bunun daha küçük modellerini Albrecht Durer ve arkadaşları yaparak PINHOLE CAMERE adını verdiler. Pinhole Camera (iğne delikli karanlıkoda) taşınabilir bir sandık şeklinde idi. Bunda da ilk fikir tatbik ediliyordu. İğne delikli karanlıkodanın bir yüzünün tam ortasında çok küçük (iğne deliği) bir delik vardı. Bu deliğin tam karşısına gelen yüzü yarı saydam (şeffaf-Transparent) bir tabaka (buzlu cam, saydam deri, saydamlaştırılmış tual) ile kaplanmıştı. Şekilde görüldüğü gibi delikli yüzü resmini görmek istediğimiz yöne çevriliyordu. Arka yarı saydam divara imge

bers olarak düşüyordu. Bu imgenin üzerinden kurşun kalemle çizer ve istenin bir eşyanın, manzaranın resmini de bu şekilde yaparlardı. Yarı saydam plak üzerindeki imgeyi tesbit etmek. daha sonraki araştırmacı ve bulucular sayesinde bir takım ilaçlar ve usuller yoluyla elde edildi. İğne delikli karanlıkoda üzerinde bu usuller denenmiştir. Bu konuya ilerde temas edeceğiz. Amatörler bu konu üzerinde çalışmak isterlerse, bir zeytinyağı tenekesinden güzel bir iğne delikli karanlıkoda yapıyı imgeyi görmek, fotoğraf kağıdı ile de tesbit etmek kolay ve heyecan veren bir çalışma olur. Hele okullarda fotoğrafçılığın uygulamasına bundan daha kolay bir örnek olabilir mi? Hiç olmasa bir zeytinyağı tenekesinin bir yüzüne küçük bir iğne deliği delip diğer yüzüne aydın ger kağıdı gerip imgeyi görmeyi istememiziniz ?

İğne delikli karanlıkodanın da kullanılmasında bir takım zorluklar vardı. İmge karanlık, silik oluşma (teşekkül) gösteriyordu. Yarı saydam tabakanın bulunduğu arka kısmı tam karanlık yapmadan imgeyi görmek zordu. İğnedelik büyüttülünce imge aydınlanıyordu. Fakan fazla büyütmede gelmiyordu imge kayboluyordu. Bu durumda, delik ve yarı saydam tabaka arasında bir oran olduğunu buldular. Bu orana göre deliği büyütürerek imge aydınlığını artırmanın bilimsel olarak imkânsızlığı ortaya çıktı.

(Devamı gelecek sayıda)

ıçine girmişti. Tek bir düğmesi kalmamıştı gömleğin. Düğme yerlerinin bazlarından, iplikler sarkıyordu... Yırtık kısımlarında sigara paketinin köşeleri gözüken bir cebi vardı bu gömleğin... Açık göğsündeki seyrek ve uzun kıllar, kaburga kemiklerinin birleştiği yere, boydan boya serpilmışti. Dağınık saçları alnından aşağı dökülmüş, gözlerini gölgeliyordu. Uzun, sivri bir burnu; onun altında geliş güzel bırakılmış bıyıkları vardı. Çenesi de en az burnu kadar sivri ve uzundu... Ellerini pantolonun ceplerine sokmuş, çıkmasın diye ayağındaki yemenileri yere sürterek tırmanıyordu tepeyi...

Öteki tıknazdı, toplu görünüyordu biraz..

Diz yerleri yamalı pantolonun dubleleri, uzaması için düzeltilmişti. Ama pantolon, ayak bileklerine ancak yetişiyordu. Çeşitli renklerle desenlenmiş gömleğinin bir tek düğmesi ilikliydi... Basık burnunun altında kalın, etli dudakları vardı.. Saçları yanlarda kulaklarını kapatacak kadar uzamıştı. Ayakkabılarının uçlarını yere vurarak, omuzundaki dolma tüfeğin ağırlığından eziliyormuşcasına, iki kat yürüyordu...

Tepeye varınca durdular...

Güneş, iy'den iye batıdaki dağların üstüne çökmüştü. Dağlar kıpkızıl, dağlar tutuşmuştu sanki... Bir süre bu kızılıklara çakılı kaldı gözleri. «Vakit tamam» dedi tıknazı. Arkasını kızılıklara dönüp, az ilerideki çukura oturdu.. Doğuya bakan bir çukurdu oturduğu.: Önünde taşlardan yapılmış bir duvarı vardı. Duvar da, ufak iki mazgal bırakılmıştı. Her iki başlangıç noktasından, tepenin eteklerine kadar genişleyerek uzayan, çalılardan yapılmış kolları vardı duvarın...

Tüfeğin namlusunu mazgallardan birine dayadı. Hafifçe doğrulup seslendi ötekine. «Gel artık, sırası değil dikilmenin». Yemenilerini sürterek geldi ayakta. Çukurun bir köşesine çöktü... Cebinden çıkardığı iki sigaradan birini arkada-

AV

OKTAY GENÇOSMANOĞLU

İki kişiydiler.. Güneş'in, karşı dağların doruklarından ötelere kaydığı bu sırada, önlerindeki tepeye tırmanıyorlardı..

Birisi zayıftı. Çorapsız ayaklarında yemeniler vardı. Kat yerlerinde eski rengini gizleyen üzerindeki pantolon, eskiliği bakımından yemenilere denkti... Omuz başlarından damar damar erimiş gömleğinin etekleri pek az yerde pantolonun

şına verdi. Daima aralık duran dudaklarına sigarayı yaklaştırdı. Bir eliyle de ateş aradı ceplerinde.. Öteki saat cebinden çıkardığı kibritle sigarasını yaktı, sonra yanan bıkriti berikine uzattı suratına bakmadan... Sigaradan derin bir nefes aldı zayıf olanı, Sırtını arkaya yasladı usulca.. Duman toz gibi çıktı ağzından, dağıldı.. Başını yana çevirip Osman Tepesine doğru baktı...

Osman Tepesi büyüktü. Osman Tepesinin toprağı beyazdı. Osman Tepesi damar damar eteklerindeki dereye doğru akar gibiydi. Osman Tepesi öte yüzünde eteklerine dek «Firanbeyi» vadisiyle ikiye bölünüyordu.. Firanbeyi Vadisinde yukarıdan aşağı ağaçlar vardı.: Firanbeyi Vadisinde su, alabildiğine boldu... «Neden buraya bakmazlar» diye düşündü. Saçlarının kapattığı gözlerinde bir ışık belirdi.. Nelerini vermezdi oraya sahip olmak için.: Oysa verecek te birşeyi yoktu gerçekte, canından başka...

«Bak» dedi yanındaki «Senin yüzündendir her seferinde boş dönüşümüz.» Durdu arkadaşının yüzüne baktı bir süre. «Keklik bu, ürkek hayvandır. Korkar.. Daima geceleri yürüyüşü de bu yüzden... Bunları çoğu kez anlattım sana. Güneş battı, Keklik kalktı hesabı.. Şimdi karşı sırtlardan kalktılar bile. Gelip bulundugumuz tepenin eteklerine düşerler. Yokuş yukarı uçmaz Keklik. Gizlene gizlene çıkarlar tepeyi. Gizlenecekleri yer de bizim «Evcik in kollarıdır.. Onları izleye izleye önümüze değin gelirler.»

Durdu. Yanındakinin gözlerini aradı bakışlarıyla. Onlar yok gibiydi. Sonra mazgala doğru eğilip aşağıları dinledi bir süre. Uzaktan uzaktan Keklik sesleri geliyordu.. «Neredeyse gelirler» dedi. «Önce biri gelir: Sonra sökün eder esas sürü.. İlk gelen, önümüzdeki düzlükte bir an durur, etrafı dinler. Durumdan emin olduktan sonra çekip gider.. Biz onun geçmesine izin vereceğiz. Esas sürüden alacağız alacağımızı.. Sürü düzlükte tamam-

landımı, ben hafif bir ıslık çalacağım.. Dururlar bir an.: İşte o zaman patlatacağım bunu.»

Önündekitüfeğı kucakladı, iyice sokuldu mazkala.. Bütün dikkatiyle gözetlemeye koyuldu...

Öteki dinlemiyordu kendini. Görünmeyen gözleri ile akşamın alacası çökmüş vadiyi seyrediyordu.. Büyük şeyler düşünüyordu orası için. Çok büyük şeyler... Mutlu bir gelecek buluyordu orada...

Birden dönüp arkadaşını dürttü. «Bak» dedi. «Bizim olsa orası.» «Gene başlama» dedi öteki ona bakmadan. Aldırış etmedi. Hararetili hararetili anlatmaya koyuldu. «Orası bizim olsa neler yapmayız seninle.» Durdu. Bir süre ikisi de düşündüler.: Bu kez yüksek sesle anlatmaya koyuldu öteki. «Önce bir kaç kümes yaparız kendi gücümüzle. Sonra salarız yüzlerce Tavuğu içlerine.. Yüzlerce etavuk, yüzlerce yumurta her gün.: Et bol; Yumurta bol, herşey bol... Vadinin en güzel yerine bir de ev yaparız.» Duruyor anlatıyor, anlatıyor duruyordu...

Hava iyice karardı: Belli belirsiz görrebildi arkadaşının suratını. Umutsuz bir bakış buldu onlarda.. «O zaman zevk için avlanırsın istersen.» dedi. «Hem her seferki boş dönüşlerimiz bu derece kıymetli.»

«Boş laf» dedi birden öteki. «Boş şeyler bunlar.. Bir lokma et için, zevk süsü vererek; vakitli vakitsiz dağ başlarında dolaşan kişileriz biz.»

Birden, hemen üstlerinden geçen Kekliklerin kanat sesleri duyuldu... Ardından, ötelerden beri bir ishak kuşunun sesi geldi kulaklarına...

Kalktılar. Tüfeğı omuzuna aldı tıknaz olanı.. Öteki bir kez daha baktı Firanbeyine doğru:.

Oman Tepesi toprakları tüm siyaha kesmişti.

Nezle Ve Sinüzitler

Hazırlayan : Dr. Hamit SOYLU

Bir gahıs — Merhaba Dr. Bey...

Doktor — Merhaba efendim, oturamaz mısınız...

— Memnuniyetle, teşekkür ederim...

— Nasılsınız, ne var ne yok?

— Hamdolsun iyiyim. Siz nasılsınız?

— Teşekkür ederim.

— Dr. Bey, bugünlerde havalar bir hayli soğudu.

— E... Tabii kış mevsimi. Yağışlar da başladı.

— Geçen gün nezle olmuştum, bereket versin uzun sürmedi, üç günde geçti.

— Bazan da daha uzun sürebilir, ve başka hastalıklarla ihtilâl yapabilir.

— Basit bir nezle halinden, başka türlü hastalıklar zuhur edebilir mi?

— Elbette. Her hastalık gibi nezle de tedavi edilmezse başka türlü sıkıntılara ve rahatsızlıklara yol açabilir.

— Nezlenin de tedavisi var mıdır?

— Tabii vardır.

— Halbuki bazı kimse nezlenin tedavisi olmaz diyerek hiç de umursamaz, ehemmiyet de vermez. Çok merak ettim. Bu mühimsemediğimiz hastalık hakkında bilgi verir misiniz?

— Hayhay... Buyurun merak ettiğiniz hususları sorun, izah edeyim...

— Evvelâ nezlenin sebebi nedir?

— Nezlenin sebebi tahrişe bağlıdır veya mikrobiktir.

— Anlıyamadım...

— Yani nezlenin sebebi ya tahriştir ki biz ona (allerji) diyoruz. Yahut da nezle virüsdür.

— Tahrişten dolayı nezle olursak bu tehlikeli midir?

— Hayır. Rahatsızlık vermekle beraber tehlikeli değildir. Sıkıntı verirse teşhis ve tedavisi için bir hekime müracaat etmelidir.

— Mikroptan olan nezle nedir Dr. Bey?

— Mikropların yaptığı nezle her zaman görülen bir virüs hastalığıdır. Nezleyi yapan mikroplar ve nezle virüsü umumiyetle normal halde burunda bulunurlar. Üşütme veya vücudun başka bir rahatsızlığı bu mikropların faaliyete geçmesine ve hastalık yapmasına sebep olurlar. Nezle alışılmış basit bir hastalık olmakla beraber büyük zararlar yapabilir. Hafif ateş ve kırgınlık ile birdenbire başlar. Ekseriya nefes borularının basit iltihabı ile bir hafta on gün devam eder.

Bulaşıcı bir hastalıktır.

— Nezle hastadan sağlama geçer mi Dr. Bey?

— Tabii geçer. Hastanın öksürük ve aksırığı ile çıkan ifrazlarda bol miktarda bulunan nezle mikrobunu kapalı ve kalabalık yerlerin havasına karışırsa bu havayı teneffüs eden sağlam insanların burnuna, boğazına ve solunum yollarına gidip yerleşir ve hastalık yapar.

— Şu söylediklerinizden anladığıma göre meselâ okul, tiyatro, sinema ve nakil vasıtaları gibi kalabalık ve umumî yerlerde öksürüp aksıranlar etraflarınave havaya yaydıkları başka hastalık mikropları gibi nezle mikrobunu da yayıyorlar ve böylece hastalığın bulaşmasına, yayılmasına sebep oluyorlar, öyle mi Dr. Bey?

— Evet öyledir. İşte bu sebeptendir ki kalabalık ve umumî yerlerde başkalarının yüzüne karşı öksürüp aksırmamak, yahut hiç olmazsa öksürüp aksırırken ağıza mendil tutarak ifrazların etrafa yayılmasına mani olmak hem bir nezaket kaidesi, hem de sıhhati koruyucu bir tedbirdir. Bu tedbire herkesin riayet etmesi lâzımdır.

— Çok doğru söylediniz Dr. Bey... Peki nezle daha çok hangi mevsimlerde görülüyor?

— Nezle; mutedil iklimlerde, mevsimlerin değiştiği zamanlarda, ani suhnet düşüşlerinde salgın bir hal alır.

— Nezlenin belirtileri nelerdir?

— Nezle; önce burunda kaşınma, tahriş hissi, aksırma veya kurulukla başlar. Sonra burunda bol ifrazat, **burun tıkanıklığı**, gözlerde yama, ateş yükselmesi, umumî kırıklık, **baş ağrısı** görülür.

— Sonra ne olur Dr. Bey?

— Birkaç gün bu hal böyle devam eder. Burun tıkanıklığı artar, burun akıntısı koyulaşır, cerahatlı bir vasıf alır. İyileşme devresinde ise genel belirtiler kaybolur, hava yolu açılır, nefes alıp verme kolaylaşır ve ifrazat normal hale avdet eder.

— Peki biraz evvel nezlenin başka bir takım hastalıkların meydana gelmesine sebep olabileceğinden bahsettiniz.

— Evet...

— Bu hastalıklar nelerdir?

— Nezle bazan burunda rahatsızlık yapmakla kalmayıp buruna komşu olan organlara da yayılabilir ve hastayı uzun müddet işiiden alı-

koyar. Bunlardan en sık görüleni sinüzitler ile iltihaplı burun ifrazının şiddetli şumkürme hareketleriyle burun ve kulak arasındaki hususî borudan ortakulağa geçmesi neticesi husule gelen ortakulak iltihaplarıdır. Bunlardan başka iltihap aşağılara doğru yayılarak larenjit ve bronşit yapabilir.

— Nezlenin başka türlü zararları da var mıdır?

— Nezlenin bunlardan başka vücut müda faasını kırmak suretiyle difteri, kızamık, menenjit ve zatürrie gibi hastalıkların hâsıl olmasına yardım ettiği de bilinmektedir.

— Dr. Bey, sinüzit nasıl bir hastalıktır?

— Sinüzit, sinüsleri örten mukozaanın iltihabı demektir.

— Pek anlayamadım...

— Sinüsler kafa kemikleri içinde yer alan ve burun boşluğuna küçük kanallar ile bağlı, burun boşluğuna komşu olan hava ile dolu kovuklardır.

— Bu kovukların içinde ne vardır?

— Sağlam insanlarda bu kovukların içi normalde aynen burun içi gibi mukoza ile kaplıdır ve hava vardır.

— Bu hava dolu kovuklar nelerdir? ve nasıl hastalanıyorlar?

— Sinüsler; üst gene sinüsü, alın sinüsü, etmoid ve sfenoid sinüsleri isimlerini alırlar. Burnun içini örten mukoza dediğimiz pembe derinin iltihaplanması ve sinüs boşluklarının veya kanallarının herhangi bir sebeple tıkanmaları, burun iltihabının buraya yayılması ve ifrazatın birikmesine, bu hal ise sinüzit dediğimiz hastalığa sebep oluyor.

— Meselâ uzun süren ve iyileşmeyen bir nezlenin neticesinde sinüs boşlukları hem iltihaplanır, hem de kanalları tıkanarak sinüzit meydana gelebilir böyle mi?

— Evet öyledir... Bundan başka burunda yabancı cisim veya urlar, diş köklerinin üst çene yaptığı iltihap sinüzit yapabilmektedir.

— Sinüzitin belirtileri nelerdir?

— Sinüzitlerde umumiyetle başağrısı veya belli bir sinüse ait sancı, yüksek ateş ve süratli nabız vardır. Hastalıklı sinüs üzerindeki yüz bölgesi basmakla ağrılıdır. Ayrıca her sinüs iltihabının kendine mahsus bazı hususî belirtileri de vardır.

— Sinüzitlerin de sebep olduğu bir takım

hastalıklar var mıdır?

— Elbette vardır. Sinüzitler tedavi edilmezse iltihap sinüs kemiklerine sırayet edebilir. Bundan başka bazı sinüzitler göz dibine tazyik eder ve hattâ görme kudretinin azalmasına sebep olabilir. Sonra yine kafatası içinde iltihap sırayet ederek buradaki toplar damarları iltihaplandırabilir. Hattâ beyin zarlarının dışında ve beyin içinde bir takım abseler teşekkülüne ve «menenjit» gibi ağır hastalıklara sebep olabilirler.

— Halbuki sinüziti olan bir takım kimseler bunu da nezle gibi basit bir hastalık zannediyorlar.

— Evet, nezle ve sinüzit basit bir rahatsızlık gibi gözükmekle beraber gerekli tedbirler alınmazsa rahatsızlık ilerleyebilir. Hattâ bazı haller başka hastalıkların meydana çıkmasına sebep olarak hayatı tehlikeye bile sokabilir.

— Pekî nezlenin ve sinüzitin tedavisi var mıdır?

— Elbette vardır. Nezle veya sinüzit olunca havadar bir odada istirahat etmeli, vücut ve bilhassa ayaklar sıcak ve kuru tutulmalıdır. Çay, ıhlamur gibi sıcak içkiler içmeli başı sıcak tutulmalıdır. Soğuk ve rütubetli havadan duman ve diğer tahriş edici şeylerden sakınmalıdır. Bununla beraber bir doktora başvurmayı da ihmal etmemelidir.

— İstirahat etmeyen hastalarda ne gibi arızalar olur?

— İstirahat etmeyen nezlelilerde hem hastalık uzar, hem de ortakulak iltihabı ve sinüzit gibi arızalar zuhur edebilir. Sinüzit ve kulak iltihabı meydana gelmemesi için kuvvetli şumkürmemeli ve burna su çekmemelidir.

— Anladığıma göre kuvvetli aksırma ve şumkürme neticesi iltihaplı ifrazat kulağa veya sinüs boşluklarına geçerek buraların kolayca hastalanmasına sebep oluyor öyle mi Dr. Bey?

— Evet öyledir.

— Nezle olmamak için ne yapılmalıdır?

— Nezle olmamak için vücudu soğuktan ve rütubetten korumalı, burun ve boğazda sık sık nezle olmaya sebep olan bir arıza varsa tedavi ettirmeli ve nezlelilerin yanına yaklaşmamalıdır.

— Nezlenin ve sinüzitlerin tedavisinde ilaç veya başka türlü tedavi sulleri de var mıdır?

— Tabii vardır. Fakat bunlar ancak doktorun bileceği şeylerdir.

DERGİMİZE

Ağın'lıyım. Kaygısız, âdeta uçar gibi geçen çocukluğum, başımda biryığın kavak yelinin estiği, ilkokul, ortaokul yıllarım hep Ağın'da geçti. Doğduğum, büyüdüğüm bu şirin yerden kilometrelerce ötede olmama rağmen, «Ağın deyince titrer yüreğim. Güngelir, bir dayanılmaz özlem sarar içimi. Bir kuş olup uçmak isterim, uzun kavakların, dutların, cevizlerin; üzüm bağlarının güz yelleriyle sallandığı ilçeme. Belki de, çocukluğuma, o güzel tabiata, öğrenciliğime dönmek tutkusudur içimi saran. Bazen, Radyodan yankılanan Elâzığ halayının ritimli havasına uyar ayaklarım. Halk sanatının her türünün en güzel ve en güçlü örnekleriyle dile geldiği böyle güzel bir ilçenin çocuğu olmak kıvançla doldurur içimi. Usta parmakların işlediği bir hediye, kendi elemeliyle yapılmış, leblebi, tadı d'llerde pestil, küçük torbalar içinde buram , buram kokan «Ağın» kokusu unutamadığım yeğâne şeyler. O güzel bahçeler... B'ir musiki ahengiyle akan dereler, soğuk soğuk pınarlar... düğünler... vs... hepsi günlük hayallerimin renkli birer tabloları.

Ağın'lıların büyük bir çaba neticesinde çıkarmağa muaffak oldukları «Ağın» Fikir ve Sanat dergisini elime alınca, işte bütün bunları hayallemekten kendimi alamadım. Neden diyeceksiniz ? Cevap veriyim. Çünkü: «Ağın» dergisi de Ağın'ın, Ağın'lıların gün geçtikçe güçlenen soluk-

SELAM...

AHMET NİHAT DÜNDAR

Polis Enstitüsü I. Sınıf öğrencisi

lu sesi daha doğru bir deyimle, Ağın'dan, sanat dünyamıza açılan ışıklı bir pencere. Ağın'ın ayrılmaz bir parçası. Dergimizin, yârinın bir numaralı bir sanat dergisi haline gelmiyeceğini kim iddia edebilir? Böyle bir iddiaya muhakkak ki hiç kimse katılmıyacaktır.

Yurdumuzda çeşitli adlar altında yayınlanan birçok irili, ufaklı dergilere raslıyoruz. Bütün bunlar bir amaç güden, kendi toprağının kokusunu, kendi havasının tadını, kendi suyunun akışını, kendi yetiştirdiği çocuklarının haykırışını aksettiren dergilerdir.

İşte bizim dergimizde de Ağın'ı, sesini, herşeyini duyuruyorum. Zaman, zaman sesleniyor: «Benden selâm olsun Ağın halkına»

Selâmın daim, sesin gür, fikrin kuvvetli; Akışın gerçek olsun, Ey Ağın dergisi!.....

Çocuk Köşesi

Hazırlayan :
Rifat Vardar

Acar babasına sordu ?

— Alp dağları nerededir

— Ben ne bileyim oğlum annene sor
o her şeyi dolaba kaldırır

Salomonun oğlu Akşama babasına Mey
baba ben Bugün 15 kr. kazandım.

— Tranvaya binmedim arkasından
koştum.

— Mey allah belânı vermesin, keşke
otobüsün peşinden koşsaydında 50 kr.
kazansaydım.

Kim Biliyor ?

- 1 — Dünyanın en eski üniversitesi nere-
dedir ve adı nedir ?
- 2 — İETT harfleri neyin kısaltılmış şek-
lidir ?
- 3 — Şahmerdan nedir ?
- 4 — Eskiden bir buzula çarparak batan
ve ilk s.o.s veren hangi gemidir.
- 5 — Adolf Hitler kimdir ?
- 6 — Kaç türlü idare şekli vardır ?

GARİP AMA GERÇEK

Frankfurt da bir radyo fabrikası 30
gr. ağırlığında kulağa takılır bir radyo
yapmıştır. 500 - 1600 kw yayın yapan
istasyonları rahatça izlemek mümkündür.

ÜNLÜ KİŞİLER

Florence Nightingale

Florence Nightingale asil bir aile kızı
idi. Ailesi kızlarının hemşire olmasını is-
temiyordu. Fakat onun sevgisi bu mesle-
ğin en fedakâr bir örneğini verdi. Gele-
cekteki yazılarımızda bu iyi kalpli feda-
kâr örnek insanın hayatını okuyacakşı-
mız.

(Devamı gelecek sayıda)

Kim bil'yor yazımızın cevaplarını doğ-
ru bilenler arasında çektiğimiz kurada
doğru bilen kardeşimizin adı şeref köşe-
sine yazılacaktır.

Cevaplarınızı Ankara Yenisehir Sü-
mer Sokak 5/6 ya bekliyoruz.

Beğendiklerinizi, beğenmediklerinizi,
isteklerinizi yukarıdaki adrese bildiriniz.

Sevgiler.
R. VARDAR

DUYDUKLARIMIZ

★ Nehir ve Halûk Niksarlı'nın oğulları İlyas'ın doğumunu duyurur, yavruya uzun ömürler dileriz. 2-12-1967 ELÂZİĞ

★ Suma ve Necdet Baytaş'ın kızları Neşe'nin doğumunu duyurur, yavruya uzun ömürler dileriz. 27-11-1967 Ankara

★ Fatma Gençosman ve Fatma Gençosmanoğlu (papa) Ankara'da vefat etmişlerdir. Merhumlara Tanrıdan rahmet, ailelerine başsağlığı dileriz.

KARAMAGARA KÖPRÜSÜ

5 inci sayfadan devam)

kurtarmamızın imkânı yoktur. 20 yıl sonra bizim çocuklarımız bizi itham edebilir. Bu nesil büyük bir medeniyet eseri yapıyor. Keban'da 2.5 milyar liraya yakın bir para sarfediyor. Bizim 5-10 milyon lira sarfederek -vaktimiz çok dar iki yılımız vardır- onun altında kalacak medeniyet eserlerini kurtarmamız, o höyükleri açıp bütün dünyaya insanlığın ilk yerleşik medeniyetlerinin bu vatanı yaşadığını göstermemiz çok faydalı olacaktır. Bir Üniversite olarak, bir âme hizmeti olarak buna önayak olduk. Bu işin 11 m'lyon liraya malolacağını hesaphyoruz. Bunun 7 milyonunu çeşitli kaynaklardan bulacağız. UNESCO'dan para istedik. Ford Vakfından para istedik. Amerika'daki heyet bize para toplamak için hareket yapıyor. Almanya'da bir heyet para toplamak için gayretler içindedir. Türkiye'de de bir yardım kampanyası açtık. Fakat Hükûmetimizin de yardımına âcil ihtiyacımız var. Hükûmetimizden bu yıl iki milyon rica ediyoruz. Sayın Hükûmet Başkanımız bu hususta mutad büyük anlayışlarını lûtfettiler, yardımcı olacaklarını vaadettiler. Sizleri de yardımcı olarak Keban'da tarihimizin bize lûtfettiği büyük hazinenin kurtarılmasına destek olmanızı rica ediyorum.

Sizlere tekrar sevgi ve saygılarımı sunarım.

AĞIN MUHABİRİMİZ BİLDİRİYOR. A'YIN İÇİNDEN

Hünü köyünden Hacıgöl Şahin arkadaşlarıyla gittiği avda ayağı kayarak uçuruma yuvarlanmış, Elâzığ Devlet Hastanesine kaldırılmışsa da kurtarılamıyarak ölmüştür. Dergimiz, kederli ailesine başsağlığı diler.

★ Çıkan fırtınadan Bademli köyünün ilkokulunun damı uçmuş, rüzgâr; damı 80 metre ileriye fırlatmıştır.

★ Keban ilçesinin Memurlar Kulübünde bulunan gaz tüpünün açık kalmasından yağın çıkmış bu bina ile beraber Ziraat Bankası da tamamen yanmıştır.

★ Kazamızda kış, bütün şiddetiyle devam etmekte, gazeteler çok seyrek gelmektedir. İrfan ELİN

AĞIN AĞIR HALAYIN OYUN ANLATIMI :

(10 uncu sayfadan devam)

vurur durumuna getirerek, iki ölçü ritim sayar. Üçüncü ölçü başındaki ilk vuruşta sol ayağını tam vurarak geri alır. Dördüncü ölçünün ilk vuruşunda sağ ayağını da vurarak geri aldıktan sonra, oyunun üçüncü figürü olan yürüyüş durumuna geçilir. Sağ ayakla bir, sol ayakla ikinci, yine sağ ayakla da üçüncü adımı attıktan sonra, yine ilk sol ayak vuruş figürüne gelinir ki, bu kez üçüncü ölçü başında yapılan vuruş yapılarak, sağ ayak vuruşuna geçilir.

Böylece bu oyunda sol ayak vuruşu, geri alış, sağ ayak vuruşundan sonra da sağ ayağı geri almadan yürüyüş drumuna geçilmek ve sağ, sol, sağ ayakla birer adım atılmakla, 6 ayak hareketi vardır. Dokuz sekizlik ritminde olan ezgi, oyun uygulamasında iki geniş vuruş şeklinde görünür. Yani hareketler vuruşların ikisine karşılık olarak yapılır. Her hangi bir yanlış giriş hem oyunun hem de müziyenin zevkini bozduğu gibi, gözleyenlerin de gözlerine batan bir kabalık yapar. Bunun için, yukarıda da dediğimiz gibi, bu oyunu oynayacak barcılarının çok iyi bir ritim duygusu olması zorunludur.

Son yıllarda Ağın'a gidenlerimizin düğünlerde görmek felâketine uğradıkları bu oyunlarımızın kurtarılması bakımından, bütün Ağın'lıları imdada çağırarak sözlerimizi bitirirken, gelecek oyunlarımızın notalarının da her ay çıkarılması için gerekli emeği harcadığımızı bildiririz.

ABONE ADRESLERİ

429 — Bican Fahri UYANIK
Müt. Mühendis Kutlubey Ma-
halesi Buğday Caddesi No: 12

— ISPARTA —

430 — Kemal ERBİL
746. Sokak No: 160

— İZMİR —

431 — Adnan BİNYAZAR
Kız İlköğretmen Okulu Edebi-
yat Öğretmeni

— MARAŞ —

432 — Mehmet ÇELİK
6. Zrh. Tuğ. 6. Tnk. Tb. 3.
Bl. Asb.

KANDİLLİ—ERZURUM

433 — Ülkem DİKMEN
Kız İlköğretmen Okulu Öğret-
meni

— BOLU —

434 — Onur ONAT
Karakol Arkası Hacı İsmail
Mahallesi No: 54

BALGAT—ANKARA

435 — Osman BAYKUT
Millî Eğitim Müdür Yardım-
cısı

— URFA —

436 — Nuri BAYKUT
P.T.T. Kuranportör Teknisyeni

— ZONGULDAK —

437 — Sıtkı YANDIMATA
Orman Bölge Şefliğinde Me-
mur

— TARSUS —

438 — Şerafettin
YANDIMATA
Topraksu 2. Bölge Ambar Mül-
dürü

— MERSİN —

439 — Vehbi ERTÜRK
Akbank Müdürü

— ELÂZİĞ —

440 — Sıtkı ASLAN

ADRES DEĞİŞİKLİKLERİ

16 — Feridettin ATATUĞ
Hamamönü Alpaslan Mahalle-
si Tekin Sokak No: 6

— ANKARA —

18 — Mehmet ASYALI
Erzurum Mahallesi Geçim So-
kak Özoymak Ap. No: 29/6

— ANKARA —

22 — Zeki GÜVEN
Güvenevleri Kıbrıs Sokak No:
17/5

— ANKARA —

27 — Mehmet ALP
Demirlibahçe Dönen Sokak
Seymen Ap. No: 7/12

— ANKARA —

31 — M. Hulûsi HİÇCAN
Kd. Baş Çvş. 1022 Ord. Ağır
Bakım Tamir Fabrikası

— ERZİNCAN —

32 — Vehbi GÜZEL
Nuri Demirağ Ortaokulu Fen
Gurubu Öğretmeni

DİVRİĞİ—SİVAS

34 — Ferit CAN
Kurtuluş Berdan Sokak No: 3

— ANKARA —

45 — Arif KAYA
Elektrik Yük. Müh. Güvenev-
leri Güvenlik Sokak Erişç Ap.
No: 80/4

— ANKARA —

46 — Ö. Lütfi UZUNOĞLU
Yenimahalle Gürlük Sokak
No: 15/6

— ANKARA —

49 — Emine ORTAÇ
Barbaros Bulvarı Balmumcu
Güzel Konutlar Blok C - 4
Daire : 1

BESİKTAS—İSTANBUL

52 — Cengiz BİNYAZAR
Ajans Türk Matbaası

YENİŞEHİR—ANKARA

54 — Mehmet ERGÖNÜL
Sümerbank Genel Müdürlüğü
Personel Servisi

— ANKARA —

72 — Niyazi ÜNSAL
Tüccar Terzi Atatürk Bulvarı
Büyük Sinema Üstü Büyük
Han Kat: 2 Daire : 2
— ANKARA —

76 — Bedrettin ERGUN
Yenimahalle 5. Durak Cengiz
Sokak No: 71/2
— ANKARA —

81 — Aksel KARATAŞ
Veteriner Müdürlüğü
— DENİZLİ —

84 — A. Halim ÖZER
Sümerbank Satış Mağazası
— BATMAN —

110 — Korkut BAYKUT
Akyazı Ortaokulu Öğretmeni
AKYAZI—ADAPAZARI

115 — Cengiz YILMAZ
Polis Okulu Sınıf: B No: 2272
— KAYSERİ —

116 — İsmet GAGA
Polis Okulu Sınıf: A
— KAYSERİ —

147 — Ünal DEMİREZER
TCDD Buharlı Lokomotif De-
po Müdürü
— ELÂZİĞ —

166 — Mehmet ERBEN
İmam Hatip Okulu Öğrencisi
Sınıf: 6/A No: 235
— ELÂZİĞ —

182 — Gülten TANŞU
İç Cebece Şehit İsmail Kılıç
Sokak No: 3/9
— ANKARA —

194 — Erdoğan AYDIN
Gençlik Parkı Trafik Bürosu
Polis Memuru
— ANKARA —

196 — O. Erkal
GENÇAYDIN
Karatlıtepe No: 81
SAİMEKADIN—ANKARA

208 — Rafet UYSAL
Gündüzbey Turan Emeksiz
İlkokulu Öğretmeni
YEŞİLYURT—MALATYA

210 — İrfan NİKSARLI
Bölge Yatılı Okulu Müdürü
KÂHTA—ADİYAMAN

212 — Şükran
MÜLAZIMOĞLU
Ortaokul Müdürü
AĞIN—ELÂZİĞ

221 — İsmet ŞAHİN
Samançay Köyü İlkokulu Mü-
dürü
AĞIN—ELÂZİĞ

266 — Adnan YURTÇU
Bölge Yatılı Okulu Öğretmeni
KÂHTA—ADİYAMAN

294 — Cemaliye ŞENSOY
Limasol Türk Hastahanesi
Yüksek Hemşire
LİMASOL—KIBRIS

304 — Nâim YÜCEL
Tapu Fen Memuru
AĞIN—ELÂZİĞ

321 — Ali KARAKAŞ
Veteriner Müdürü
— DENİZLİ —

391 — Mustafa KURTKAYA
Avukat
AĞIN—ELÂZİĞ

396 — Turgut İKİNCİ
9. Kor. Hava Bölüğü Uçak
Makinisti
GEZKÖY—ERZURUM

İKİ YAŞINA GİRERKEN

(3. ncü sayfadan devam)

Amacımız derginin güçlenmesi ve yaşamasıdır. Bugün okuma yazma oranı % 96 olan ilçemiz, yarın % 100 e yük-
selecek. Fakat bu yeterli değil. Yayın organına sahip olan
toplumumuz, dergiyi izledikçe yazma isteği duyacak. Yaz-
ma isteği; okuma, daha çok okuma zorunluğunu doğu-
racak. İleri toplumların bugünkü düzeye gelişi böyle ol-
muştur. Bir Alman işçisi Afrikada çalışan, Dr. Sehweit-
zer'ini bir Fransız köylüsü Alber Camus'unu bütün ince-
likleri ile tanır. B'z değerlerimizi tanımak şöyle dursun,
yönetiminde çalıştığımız bakanımızı bile tanımıyoruz.

Bu gerçeği bilen ve gören Ağın Kültür Derneğinin
sayın kurucuları o günden bu yana bir yayın organına ka-
vuşmanın çabası içinde olmuşlar. Bu derginin tohumla-
rını onlar attı, bizler yeşerttik bizden sonra geleceklerde
meyvelerini toplayacaklar. Uzun ömürlü olmasını dileriz.

Dr. Vâkıf ÖZKUL

Ö Z E L

Yeşilyurt ilk ve ortaokulu

Gündüzlü, Yatılı,

Kız ve Erkek Öğrenci Alınır.

Haftada iki saat İngilizce dersi yapılır.

Seçkin Öğretmen kadrosu ile hizmetinizdedir.

Adres : Yeşilyurt Sahil Caddesi No : 7

Tel : 73 80 01

İSTANBUL

Ressamın Duyguları Tablolarında,

Şairin Yaşantıları Mısralarında,

Yazarın Düşünceleri Kitaplarında,

1968 in yenilikleri ise :

AGIN KUYUMCUSU

HALÛK NİKSARLI'da

**Altın ve Mücevherat ihtiyaçları-
nız, Her türlü Tamir işleriniz ve sa-
at ihtiyaçlarınız için Emrinizdedir.**

**Ancak mağzamızda bulunabile-
cek çok orijinal modeller için Türki-
ye'nin her tarafından sipariş kabul
edilir.**

PARK CADDESİ No : 37

ELÂZİĞ